

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

X kadencja

Zapis Stenograficzny

z posiedzenia
Komisji Gospodarki Narodowej
i Innowacyjności (13.)

30 czerwca 2020 r.

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym (druk senacki nr 151, druki sejmowe nr 422, 423 i 4229).

(Początek posiedzenia o godzinie 18 minut 04)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodnicząca
Maria Koc)

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Szanowni Państwo!

Otwieram trzynaste posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności.

Witam wszystkich państwa bardzo serdecznie. Witam panie i panów senatorów. Witam pana marszałka, panów wiceprzewodniczących.

Pragnę bardzo serdecznie powitać przedstawicieli Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na czele z panem ministrem Pawłem Muchą. Panie Ministrze, witamy bardzo serdecznie. Witam również panią minister Annę Surówkę-Pasek. Pani Minister, witam serdecznie. Witam wszystkich pracowników Kancelarii Prezydenta, którzy są dzisiaj z nami. Witam bardzo serdecznie pana ministra Andrzeja Gut-Mostowego, wiceministra rozwoju. Panie Ministrze, witam pana serdecznie wraz ze współpracownikami z Ministerstwa Rozwoju, z Departamentu Prawnego oraz z Departamentu Turystyki. Witam również bardzo serdecznie pana Roberta Andrzejczyka, prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej. Panie Prezesie, witam pana bardzo serdecznie, również wraz ze współpracownikami. Witam również, Szanowni Państwo, pracowników Kancelarii Senatu, pana mecenasa, pana legislatora, wszystkich państwa bardzo, bardzo serdecznie witam.

Szanowni Państwo!

Nasza komisja po raz pierwszy będzie prowadzona również w sposób zdalny, tzn. jest

2 panów senatorów, którzy będą z nami obradowali na łączach, czyli zdalnie.

Pozwólcie państwo, że odczytam pewne formułki, które powinny się w tym momencie pojawić.

Szanowni Państwo, informuję, że posiedzenie komisji jest transmitowane w internecie.

Proszę też o informację, czy na sali znajdują się osoby wykonujące zawodową działalność lobbingową w rozumieniu ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Czy są takie osoby?

Bardzo proszę o przedstawienie się. Do mikrofonu proszę.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę włączyć mikrofon, bo to się musi nagrać.

**LOBBYSTA Z GRAYLING POLAND SP. Z O.O.
KATARZYNA CYRBUS**

Katarzyna Cyrbus, Grayling Poland.

(Przewodnicząca Maria Koc: Przepraszam, jeszcze raz, bo nie zrozumiałam, tutaj...)

Katarzyna Cyrbus, Grayling Poland.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.

Czyli są lobbyści wśród nas. Dobrze.

Państwa senatorów, którzy są obecni na sali, proszę o nieuruchamianie aplikacji do połączenia zdalnego, gdyż doprowadzi to do sprzężeń akustycznych.

Szanowni Państwo, chciałabym sprawdzić, czy wszyscy senatorowie, którzy chcieli wziąć udział w posiedzeniu komisji, zostali już włączeni do posiedzenia.

Czy panowie senatorowie są już na łączach? Jest 2 panów. Dobrze.

Wszystkich państwa senatorów obradujących zdalnie proszę o upewnienie się, czy państwa iPady są podłączone do zasilania, kamery w nich włączone. Proszę także o zapewnienie takiego położenia iPada i obiektywu kamery, abyście państwo byli widoczni podczas połączenia.

Przypominam, że zapisywanie się do głosu przez senatora obradującego zdalnie może nastąpić przez czat w aplikacji lub werbalnie. Sposób zgłaszania opisany jest w instrukcji, którą państwo otrzymaliście mailowo. Zabranie głosu będzie możliwe dopiero po jego udzieleniu przez przewodniczącego komisji. Przed zabranieniem głosu proszę państwa o samodzielne włączanie mikrofonów. Po skończonej wypowiedzi proszę wyłączyć mikrofon.

Poprawki możecie państwo przesyłać na adres mailowy podany w przekazanej państwu informacji o zdalnym posiedzeniu komisji z potwierdzonego konta e-mailowego. Złożenie poprawek należy zaanonsować na czacie lub werbalnie. W temacie e-maila proszę wpisać skrót nazwy komisji, na posiedzenie której kierują państwo poprawkę, oraz tytuł ustawy.

Przypominam ponadto, że do dyspozycji senatorów obradujących zdalnie jest specjalny numer telefonu, pod który możecie państwo dokonywać zgłoszeń problemów technicznych.

Szanowni Państwo, chciałabym teraz sprawdzić kworum.

Czy wszyscy senatorowie, członkowie komisji zdalnie biorący udział w posiedzeniu są połączeni? Są panowie połączeni, tak? Dobrze.

Szanowni Państwo, stwierdzam, że jest kworum. Na sali jest obecnych 10 senatorów, 2 senatorów jest zdalnie, więc 12 senatorów uczestniczy w obradach naszej komisji.

Szanowni Państwo, do Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności została skierowana ustawa o Polskim Bonie Turystycznym, ustawa, która jest inicjatywą prezydencką. Ustawa została przyjęta przez Sejm w dniu 19 czerwca 2020 r.

Ustawa realizuje 2 cele. Z jednej strony jest ona wsparciem dla tych polskich rodzin, które wychowują dzieci. Jest to bowiem świadczenie w wysokości 500 zł, które będzie przeznaczone

na wypoczynek dzieci. Bon ma formę cyfrową, a więc nie są to środki kierowane bezpośrednio na konta rodzin, bon jest bonem elektronicznym. Z drugiej strony ta ustawa realizuje jedno z działań rządu nakierowanych na wsparcie branży turystycznej. Pan prezydent jasno wskazał, że z jednej strony...

(Rozmowy na sali)

Proszę o ciszę! Szanowni Państwo, proszę o ciszę, to przeszkadza.

Tak że z jednej strony jest to wsparcie polskich rodzin, a z drugiej strony – wsparcie branży turystycznej, która z powodu spowolnienia gospodarczego wywołanego epidemią koronawirusa znalazła się w trudnej sytuacji. Do branży turystycznej na skutek wprowadzenia bonu turystycznego trafi ok. 3,5 miliarda zł. To będą konkretne środki, które będą wsparciem dla przedsiębiorstw turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego działających w zakresie turystyki, środki na działalność prowadzoną na terenie Polski.

Szanowni Państwo, bardzo proszę teraz o zabranie głosu przedstawiciela Kancelarii Prezydenta, pana ministra Pawła Muchę.

Panie Ministrze, pan będzie referował tę ustawę, tak?

(Zastępca Szefa Kancelarii Prezydenta RP Paweł Mucha: Tak.)

Przypominam, że jest to przedłożenie prezydenckie. Projekt ustawy został skierowany do Sejmu przez pana prezydenta Andrzeja Dudę.

Bardzo proszę.

**ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII PREZYDENTA RP
PAWEŁ MUCHA**

Szanowna Pani Przewodnicząca! Szanowne Panie i Panowie Senatorowie!

Przypadł mi w udziale zaszczyt przedstawienia prezydenckiej inicjatywy ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

Tak jak już trafnie pani przewodnicząca wskazała, ta inicjatywa ma 2 cele. Pierwszy z nich to jest pomoc rodzinom wychowującym dzieci w sfinansowaniu wypoczynku. Polega ona na przyznaniu osobom pobierającym świadczenie wychowawcze 500+ świadczenia w formie bonu w wysokości 500 zł na każde dziecko, przy czym osobom wychowującym dzieci

niepełnosprawne będzie ponadto przysługiwało dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł na każde dziecko, tym samym osoby otrzymujące świadczenie wychowawcze 500+ na dzieci niepełnosprawne otrzymają łącznie bon w wysokości 1 tysiąca zł na każde dziecko.

Krąg osób wychowujących dzieci uprawnionych do otrzymania tego świadczenia został określony w sposób bardzo szeroki. Otrzymają bowiem to świadczenie wszystkie osoby uprawnione, które w dniu wejścia w życie ustawy mają prawo do pobierania świadczenia wychowawczego 500+ na dziecko, w tym również na dziecko znajdujące się w pieczy zastępczej, czyli świadczenie trafi także do instytucji pieczy zastępczej. Osoby pobierające świadczenie wychowawcze 500+ na dziecko niepełnosprawne otrzymają dodatkowe świadczenie w formie bonu. Prawo do świadczenia w formie bonu otrzymają również wszystkie osoby uprawnione, którym od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy, do dnia 31 grudnia 2021 r. zostanie przyznane świadczenie wychowawcze 500+. Z kolei prawo do dodatkowego świadczenia w formie bonu otrzymają osoby uprawnione, jeżeli dziecko, które wychowują, uzyska do dnia 31 grudnia 2021 r. orzeczenie o niepełnosprawności, orzeczenie o lekkim, umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności bądź orzeczenie traktowane na równi z tymi orzeczeniami.

Bon będzie przeznaczony na sfinansowanie usług hotelarskich lub imprez turystycznych realizowanych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Będzie nim zatem można dokonać płatności czy to za pobyt w hotelu, czy to za wyjazd na obóz harcerski, sportowy, czy za turnus rehabilitacyjny.

Tak jak trafnie wskazała pani przewodnicząca, bon będzie miał formę dokumentu elektronicznego i będzie udostępniany w systemie teleinformatycznym. Osoba uprawniona otrzyma bon po zarejestrowaniu się na platformie usług elektronicznych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Prawo do świadczenia w formie bonu będzie ustalała Polska Organizacja Turystyczna na podstawie informacji o osobach uprawnionych przekazanej przez ministra właściwego do spraw rodziny. Za pomocą bonu osoba uprawniona będzie mogła dokonywać płatności wielokrotnie, aż do wyczerpania wysokości przysługującego jej świadczenia, ale bon nie będzie podlegał wymianie na gotówkę czy inne prawne środki płatnicze.

Prawo do dokonania płatności za pomocą bonu wygaśnie z dniem 31 marca 2022 r. Oznacza to, że wyłącznie do tego dnia możliwe będzie dokonanie płatności za pomocą bonu za wskazaną usługę hotelarską lub imprezę turystyczną, przy czym sama realizacja tej usługi lub imprezy turystycznej będzie możliwa również po tej dacie, czyli po 31 marca 2022 r., byleby płatność nastąpiła we wskazanym terminie.

Listę przedsiębiorców turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego przyjmujących płatność za usługi hotelarskie oraz imprezy turystyczne za pomocą bonu będzie udostępniała na stronie internetowej Polska Organizacja Turystyczna. Aby móc przyjmować płatności za pomocą bonu, przedsiębiorca turystyczny oraz organizacja pożytku publicznego świadczące usługi hotelarskie i oferujące imprezy turystyczne będą rejestrować się w systemie teleinformatycznym. Rozliczenia z przedsiębiorcą turystycznym i organizacją pożytku publicznego, którzy przyjmują płatność bonem, dokonywać będzie Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wspólnie z Polską Organizacją Turystyczną będą współadministratorami systemu teleinformatycznego, za pomocą którego będzie następowała obsługa bonów. Wartość bonu, co szczególnie istotne, nie będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Będzie również wolna od egzekucji i nie będzie podlegała wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie odrębnych przepisów.

Tak jak wskazujemy, tak jak to trafnie powiedziała pani przewodnicząca, pierwszym celem tej inicjatywy pana prezydenta Andrzeja Dudy jest wsparcie polskich rodzin. To są środki, które będą mogły być wykorzystane czy to na pobyt w hotelu, czy na jakąś inną formę wypoczynku, w gospodarstwie agroturystycznym, czy też na imprezy takie jak obóz harcerski, sportowy bądź turnus rehabilitacyjny. Stąd też to zróżnicowanie czy uprzywilejowanie, mianowicie dodatkowo wy bon, jeżeli chodzi o dzieci niepełnosprawne. Drugim celem inicjatywy ustawodawczej pana prezydenta jest wsparcie polskiej branży turystycznej. Przedsiębiorstwa turystyczne, jak państwu wiadomo, stanowią ten sektor gospodarki, który bardzo mocno ucierpiał w związku z rozprzestrzenieniem się koronawirusa. Te środki w ogromnej mierze, w całości zostaną

przeznaczone na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. To jest dodatkowa zachęta do tego, żeby wakacje z dziećmi spędzać w Polsce, żeby to były formy wypoczynku w Polsce. I w 85% wedle danych, które przedstawiało Ministerstwo Rozwoju, to będą środki, które trafią do mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Zaproponowane w ustawie rozwiązanie dotyczące bonów, za pomocą których będzie można dokonywać zapłaty za usługi hotelarskie i imprezy turystyczne, powinno poprawić sytuację polskiej branży turystycznej i przyczynić się do polepszenia jej kondycji w tych trudnych czasach światowej pandemii COVID-19.

Szanowna Pani Przewodnicząca, Szanowne Panie i Panowie Senatorowie, chcemy podkreślić, że ustawa o Polskim Bonie Turystycznym w istotny sposób polepszy sytuację rodzin wychowujących dzieci, przedsiębiorstw turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego, dlatego pozwalamy sobie zwrócić się do państwa z prośbą o pozytywną ocenę rozwiązań przedstawionych w ustawie i ich przyjęcie. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Czy pan minister Gut-Mostowy chciałby w tej sprawie coś jeszcze dopowiedzieć?

Proszę bardzo.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
ANDRZEJ GUT-MOSTOWY**

Szanowna Pani Przewodnicząca! Państwo Senatorowie!

Oczywiście z perspektywy Ministerstwa Rozwoju, które bezpośrednio nadzoruje branżę czy opiekuje się branżą turystyczną, ta ustawa jest ze wszech miar słuszna. Jak już wielokrotnie powiedziano także na tej sali, branża turystyczna została bardzo mocno dotknięta tą sytuacją, która miała miejsce. I co jest też istotne, zapewne nastąpią stałe zmiany, jeżeli chodzi o pewne preferencje konsumenckie, także zmiany strukturalne w całej gospodarce, również w gospodarce turystycznej. Dlatego wszystkie instrumenty, które rząd stosował, począwszy od Tarczy Finansowej,

skończywszy na wszystkich innych instrumentach, mają za zadanie pozwolić tej branży na przetrwanie i odbudowanie swoich sił w przyszłości.

Oczywiście te analizy, które zostały przeprowadzone, zostały przeprowadzone także po spotkaniach z przedstawicielami branży turystycznej i spotkały się z odpowiedzią Kancelarii Prezydenta i pana prezydenta, który nadał temu projektowi bardzo prospołeczny, prorodzinny charakter. Nakłonienie polskich rodzin do wspólnego wypoczynku na rynku krajowym jest w tej sytuacji bezcenne. Uważamy to za bardzo wartościowy projekt społeczny, a jednocześnie gospodarczy. I te jego bardzo istotne cechy pozwalają żywić nadzieję, że ten projekt zostanie już na stałe wpisany w polski krajobraz życia podatkowego, gospodarczego i życia rodzinnego, jako doskonale wypełniający swoją funkcję społeczną i gospodarczą. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Proszę teraz o zabranie głosu głównego legislatora, pana Piotra Magdę.

Panie Mecenasiu, bardzo proszę.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Dziękuję uprzejmie.

Pani Przewodnicząca! Państwo Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Propozycje poprawek Biura Legislacyjnego zaprezentowane w opinii prawno-legislacyjnej można podzielić na 2 grupy. Pierwszą grupę stanowią propozycje poprawek o charakterze legislacyjnym i redakcyjnym, które spotkały się z poparciem już rozpatrującej ustawę Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej. Zaś druga grupa, którą stanowią propozycje poprawek o charakterze konstytucyjnym, unijnym i spójnościowym, wymaga bliższego scharakteryzowania.

Po pierwsze, proponuje się skreślenie sformułowania „w szczególności” w art. 5 ust. 5 ustawy w celu jednoznacznego sformułowania obowiązku prawnego dotyczącego przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego.

Po drugie, proponuje się, aby w przypadku błędów w danych identyfikacyjnych pełnomocnika przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego stosowana była zasada ustawowa, zgodnie z którą Polska Organizacja Turystyczna wzywa właściwy podmiot do dokonania stosownego sprostowania pod rygorem usunięcia z właściwej listy, a dopiero w przypadku niezuzpełnienia w terminie lub uzupełnienia nienależytego organizacja ta byłaby usuwana z właściwego rejestru, który warunkuje uczestnictwo w systemie bonów.

Po trzecie, proponuje się w związku z konstytucyjną zasadą równości zmodyfikowanie art. 38 ust. 3 w ten sposób, aby uwzględnił on również jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.

Po czwarte – jest to jedyna uwaga o charakterze formalnym zgłoszona do ustawy – zwraca się uwagę na to, że art. 42 i 43, które nie znajdowały się w pierwotnie przedłożonym przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projekcie, zostały dodane po pierwszym czytaniu, a zatem jako niedotyczące meritum ustawy, gdyż dotyczą one nowelizacji ustawy o systemie instytucji rozwoju oraz ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, nie są one związane z przedmiotem tej ustawy i jako takie naruszają art. 118 ust. 1 oraz przepisy art. 119 ust. 1 konstytucji w zakresie, w jakim przepisy te przewidują formułę 3 czytań oraz inicjatywę ustawodawczą.

Po piąte – jest to najważniejsza uwaga, która, co warte podkreślenia, nie została przyjęta przez Komisję Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej – art. 44 ustawy stanowi, że minister właściwy do spraw turystyki podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej informacje o terminie możliwości rejestracji w systemie informatycznym przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego, a tym samym aktywacji bonów w tym systemie przez osoby uprawnione. Zwróciliśmy uwagę na to, że tak ujęta konstrukcja ustawy uniemożliwia odpowiedź na pytanie, od kiedy przedsiębiorca turystyczny czy organizacja pożytku publicznego będą mogli uczestniczyć w systemie bonów turystycznych oraz od kiedy osoby uprawnione

będą mogły realizować swoje uprawnienia i opłacać imprezy turystyczne bądź usługi hotelarskie za pomocą bonu.

Po szóste, zwróciliśmy uwagę jedynie sygnałnie – te propozycje ewentualnych poprawek nie zostały poddane głosowaniu – na to, że art. 17 i art. 30 ustawy przewidują wyłączenie przepisów o zamówieniach publicznych przez odpowiednio Polską Organizację Turystyczną oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, w jakim podmioty te podejmowałyby działania inwestycyjne służące realizacji ustawy. W naszym przekonaniu, rozumiejąc meritum tej propozycji, trudno byłoby wykazać jej zgodność z prawem europejskim.

Wreszcie zostały zaaprobowane przez komisję rodziny, a przedstawione przez Biuro Legislacyjne, propozycje poprawek spójnościowych, po to, ażeby uwzględnić okoliczność, że właściwe podmioty mogą posługiwać się nie tylko rachunkiem bankowym, ale również rachunkiem w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, a także uwaga wskazująca na niebezpieczeństwo błędnej interpretacji definicji reklamy, która została sformułowana w art. 38 ust. 2. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję panu legislatorowi.

Panie Ministrze, czy zechce się pan ustosunkować do tych poprawek?

Bardzo proszę.

**ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII PREZYDENTA RP
PAWEŁ MUCHA**

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

To jest tak, że w trakcie posiedzenia komisji poprzedzającej posiedzenie tej komisji nie do każdego punktu mieliśmy możliwość odniesienia się. Część z tych propozycji poprawek, które są wskazane w pisemnej opinii Biura Legislacyjnego, ma charakter redakcyjny. Propozycji redakcyjnych nie negujemy. To jest pułap ostatnich 16 poprawek, to są te propozycje, które zostały określone w końcowej części opinii Biura Legislacyjnego.

Odnosiliśmy się pozytywnie także do propozycji poprawki, która dotyczyła treści art. 38 ust. 3, gdzie po wyrazach „osoby prawnej” dodaje się wyrazy „lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej”.

W kwestii art. 17 i 30, tak jak powiedział pan legislator, nie było wskazania, jeżeli chodzi o poprawkę, ale w naszym przekonaniu nie ma tutaj żadnej sprzeczności z prawem europejskim ani jakiegokolwiek potrzeby modyfikacji treści tych przepisów. Zresztą było to już rozważane na etapie prac sejmowych. Dodam, że tego rodzaju rozwiązania związane ze stosowaniem zamówień publicznych były także przyjmowane na potrzeby wcześniejszych regulacji dotyczących przeciwdziałania COVID-19, tak że takie rozwiązania były przyjmowane przez ustawodawcę.

Odnosząc się do propozycji poprawek, które zostały wcześniej wskazane, powiem, że mamy negatywne stanowisko dotyczące kwestii zmiany art. 8 czy art. 5, także tych kwestii, które znalazły się w opinii Biura Legislacyjnego. W naszym przekonaniu nie ma potrzeby dokonywania jakiegokolwiek korekty treści tych przepisów, które zgodnie z opinią Biura Legislacyjnego były wskazywane jako te, które miałyby podlegać jakimś zmianom. My tego stanowiska nie podzielamy. W razie potrzeby będziemy się do tego szczegółowo odnosić.

Jeżeli chodzi o kwestię merytoryczną, dotyczącą art. 42 i art. 43, to w tym zakresie była dyskusja i widzę, że zgłasza się pan minister Andrzej Gut-Mostowy.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

To teraz pana ministra poproszę o zabranie głosu, o ustosunkowanie się do tych poprawek.
Proszę bardzo.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
ANDRZEJ GUT-MOSTOWY**

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo Senatorowie!

Otóż, te 2 artykuły, które wydają się nie dotyczyć bezpośrednio materii tej ustawy, czyli ustawy o Polskim Bonie Turystycznym, dotyczą 2 bardzo ważnych kwestii związanych ze struk-

turą instytucji rozwoju w Polsce, a także ze stworzeniem warunków prawnych do uruchomienia wsparcia, środków finansowych dla samorządów. Oczywiście, mając pewne wątpliwości, czy dotyka to bezpośrednio Polskiego Bonu Turystycznego... Tyle że Polski Bon Turystyczny jest powiązany, mówiąc potocznie, z funduszem COVID-19, z funduszem wsparcia kryzysowego w tych czasach, a zapisy tych 2 artykułów, art. 42 i 43, także odwołują się do tych nadzwyczajnych sposobów i nadzwyczajnych czasów, kiedy potrzebne są szybkie decyzje po to, aby uruchomić finansowanie inwestycji w samorządach.

Jeśli chodzi o szczegóły, to poprosiłbym oczywiście przedstawicieli Ministerstwa Finansów, a także dyrektora Wasiluka z Ministerstwa Rozwoju, może najpierw dyrektora Wasiluka z Ministerstwa Rozwoju.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Tak, dobrze.

Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Planowania Przestrzennego w Ministerstwie Rozwoju Dominik Wasiluk: Ja jestem tutaj.)

A, tu jest pan. Dobrze, dobrze. Usiadł pan razem z senatorami, dlatego nie zauważyłam.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Planowania Przestrzennego w Ministerstwie Rozwoju Dominik Wasiluk: Ja chciałem usiąść...)

Ale my to rozumiemy. My to rozumiemy.

(Rozmowy na sali)

Proszę bardzo. Proszę się czuć swobodnie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Wesołość na sali)

To tego życzymy.

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU PLANOWANIA
PRZESTRZENNEGO
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
DOMINIK WASILUK**

To ja już może krótko o meritem, zgodnie z tym, jak pan minister mnie wywołał.

Przepis art. 43 pkt 1 jest to przepis, który daje podstawę do podjęcia przez Radę Ministrów uchwały o przyznaniu wsparcia z funduszu

COVID jednostkom samorządu terytorialnego. Ja chcę zwrócić uwagę na to, że przedmiotem ustawy o Polskim Bonie Turystycznym jest określenie sposobu wydatkowania niektórych środków z tego funduszu. Podobnie jest w przypadku tego art. 43 pkt 1. Środki przeznaczone dla samorządów również będą wydatkowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, więc źródło jest takie samo. To po pierwsze.

Po drugie, chcę zwrócić uwagę na to, iż zmiana proponowana w tym ustępie ma charakter wyłącznie doprecyzowujący. Już art. 65 ust. 1 przewiduje, że środki z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, jak sama nazwa wskazuje, będą wydatkowane w celu przeciwdziałania skutkom społeczno-gospodarczym COVID-19 i tak ten przepis również swoje brzmienie formułuje.

I po trzecie, wydaje mi się, najważniejsze, tak jak pan legislator zwrócił uwagę, ta poprawka została zgłoszona po pierwszym czytaniu, czyli na bardzo wczesnym etapie procesu legislacyjnego. A, jak wiemy, im wcześniejszy etap procesu legislacyjnego, tym ta swoboda w zakresie formułowania zakresu przedmiotowego poprawek jest większa.

W związku z tym w naszej ocenie ten przepis nie narusza przepisów konstytucji. Wykazaliśmy związek pomiędzy przedmiotem ustawy a tym przepisem i postulujemy o pozostawienie go w przedłożonym projekcie.

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Andrzej Gut-Mostowy*: Bardzo proszę dyrektorów z Ministerstwa Finansów o odniesienie się do drugiego artykułu.)

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Proszę bardzo, Panowie.

**DYREKTOR
DEPARTAMENTU GWARANCJI I PORĘCZEŃ
W MINISTERSTWIE FINANSÓW
JACEK BARYLSKI**

Dziękuję bardzo.

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

W odniesieniu do uwagi Biura Legislacyjnego w zakresie art. 42 i art. 43 ust. 2 powiem, że obydwa te artykuły związane są z pozyskiwaniem środków na przeciwdziałanie COVID. Jak

państwo wiecie, sposobem finansowania funduszu COVID umiejscowionego w Banku Gospodarstwa Krajowego jest emisja obligacji, emisja papierów pod gwarancje Skarbu Państwa, czyli emisja obligacji. Te przepisy mają na celu doprecyzowanie instrumentu gwarancyjnego, tak aby umożliwić, tak jak stanowi zresztą art. 32 przedmiotowej ustawy, pozyskanie środków finansowych również na sfinansowanie bonu turystycznego. W naszej opinii pozostaje to w ścisłym związku z przedmiotem rzeczonyj ustawy. Dziękuję bardzo.

**DYREKTOR
DEPARTAMENTU SYSTEMU PODATKOWEGO
W MINISTERSTWIE FINANSÓW
PRZEMYSŁAW SZYMCZYK**

To ja jeszcze pozwolę sobie na dwa słowa tytułem uzupełnienia.

Jeżeli chodzi o uwagę dotyczącą braku związku tych poprawek z projektem ustawy, to – tak jak tu pan dyrektor Jacek Barylski zaznaczył – żeby zrozumieć niejako sens, przesłanie tych poprawek, trzeba sięgnąć przede wszystkim do treści art. 32 ust. 1 ustawy o Polskim Bonie Turystycznym. To jest przepis, który definiuje źródło finansowania programu bonowego, i jest nim tzw. fundusz COVID-owy, a w przypadku jego likwidacji budżet państwa.

Z kolei propozycje poprawek, o których tutaj mowa, do art. 42 i 43 pkt 2, odnoszą się odpowiednio do ustawy o systemie instytucji rozwoju oraz do ustawy z 31 marca 2020 r. zmieniającej tzw. ustawę COVID-ową, a dokładnie do przepisów, które definiują sposób działania funduszy COVID, czyli funduszy powołanych w celu finansowania realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem skutkom pandemii, ze wspieraniem gospodarki, wspieraniem przedsiębiorców i w szczególności realizacją takich przedsięwzięć, jak chociażby program bonowy, o którym właśnie mowa w tejże ustawie. Jak tutaj słusznie zaznaczył pan dyrektor Barylski, obydwie ustawy wskazują, że źródłem, głównym źródłem finansowania tychże funduszy, które z kolei mają finansować takie programy, jak program bonowy, są obligacje emitowane odpowiednio przez BGK, czyli Bank Gospodarstwa Krajowego, oraz PFR, czyli Polski Fundusz Rozwoju, a zobowiązania z tytułu tych obligacji są objęte gwarancją Skarbu Państwa, oczywiście zgodnie z przepisami

ustawy z 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa. Zaś te poprawki mają na celu doprecyzowanie, że tak powiem, uszczegółowienie i usprawnienie sposobu działania funduszy, które mają na celu finansowanie działań związanych ze zwalczaniem skutków pandemii, w tym takich programów, jak program bonowy. W związku z tym te relacje, ten związek między samymi poprawkami a treścią ustawy jak najbardziej istnieje, on jest.

SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
ANDRZEJ GUT-MOSTOWY

Pani Przewodnicząca, samorządy zanotowały bardzo duży spadek dochodów, wpływów i zapewne w związku z tym inwestycje były pod dużym znakiem zapytania. Ministerstwo Rozwoju miało bardzo mocne sygnały, prośby ze strony samorządów wszystkich szczebli o jak najszybsze wprowadzenie możliwości prawnych do uruchomienia takiej pomocy finansowej. Zresztą przedstawiciele samorządów są na tej sali i możemy domniemywać, że zechcą zabrać głos w tej sprawie.

PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC

Dobrze. Bardzo dziękuję.

Zanim oddamy głos gościom, otworzę dyskusję i państwo senatorowie zabiorą głos w dyskusji.

Chciałabym krótko podsumować. Rozumiem, że pan minister wyraża się pozytywnie o propozycji poprawki pana legislatora dotyczącej art. 38 ust. 3 i o bloku propozycji poprawek redakcyjnych. Tak?

SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
ANDRZEJ GUT-MOSTOWY

Tak.

PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC

Dobrze.

Bardzo serdecznie dziękuję panom ministrom, panom dyrektorom.

Szanowni Państwo, otwieram dyskusję.

Bardzo proszę, kto z państwa pierwszy chce zabrać głos? Pan przewodniczący Szejnfeld.

Bardzo proszę, Panie Przewodniczący.

SENATOR
ADAM SZEJNFELD

Dziękuję bardzo.

Pani Przewodnicząca! Szanowni Panowie Ministrowie! Szanowni Państwo!

Możliwie najkrócej chciałbym odnieść się do tej ustawy, prezentując swoje wątpliwości co do niektórych rozwiązań, ale mam też parę pytań w celu potwierdzenia, czy dobrze rozumiemy wszystkie propozycje.

No, zacznę chociażby od pytania, nie kierując się jeszcze chronologią ustawy, jak w katalogu firm, które mogłyby świadczyć usługi w zamian za płatność bonem, mieszczą się gospodarstwa agroturystyczne. Były tu przywoływane głosy wyrażające wątpliwości, czy one się mieszczą. Jeśli się mieszczą, to nie ma sprawy.

Ale jest kłopot z oceną tej ustawy, jeżeli chodzi o faktyczne intencje, zwłaszcza w kontekście...

(Głos z sali: Szczere i dobre, Panie Senatorze.)

W tym przypadku chciałbym...

(Głos z sali: Dobre na pewno...)

(Głos z sali: Szczere i dobre.)

Może tak: szczere, ale nie wiem, czy dobre. Chyba raczej odwrotnie.

(Wesołość na sali)

No ale...

(Przewodnicząca Maria Koc: Przyjmijmy, że i szczere, i dobre.)

Tak czy inaczej, traktujemy to w ten sposób, że są szczere i dobre. I sądzę, już nawet a priori, że będziemy poszukiwać wspólnoty poglądu, jeżeli chodzi o tę ustawę i o bony, a nie różnicy zdań. Ale dobrze by było, żeby ustawa była szczerze napisana i nie dobrze, tylko bardzo dobrze. Stąd moje pytania, być może także następne, bo ja na pewno nie wyczerpię tutaj wątpliwości.

Pierwsza wątpliwość budzi się w związku z genezą. Chodzi mianowicie o zapowiedź rządu, bo to jest ustawa pana prezydenta, w każdym razie o zapowiedź rządu w sprawie czegoś, co miałyby ideę podobną, ale zupełnie inną, tzn. miało być czymś powszechnym i dotyczyć bonu, który obejmowałby wszystkich. Tutaj krąg beneficjentów jest zawężony, i owszem, do bardzo bliskich nam osób, bo do dzieci, ale bardzo zawężony w porównaniu z wcześniejszymi zapowiedziami

rządu co do przepisów, które miały objąć wszystkich obywateli w Polsce. I powiem w tym kontekście, że ubolewam, że tak się stało, dlatego że jeżeli intencją było wsparcie branży turystycznej... A myślę, że trochę znam tę branżę, skoro zajmowałem się nią prawie 20 lat, byłem też przewodniczącym komisji, stałej podkomisji Komisji Gospodarki zajmującej się sprawami turystyki w Sejmie. Wiem, że ta branża wymaga wsparcia i pomocy w tym trudnym czasie, jaki teraz jest.

To rozwiązanie w taki sposób, w jaki to liczono, nie będzie wspierało tej branży, bo wiele milionów ludzi, którzy chcieliby, a nie będą mogli wyjechać ze względu na swoje zasoby finansowe albo wyjechać na taki czas i w takie miejsca, do których by chcieli, tego nie zrobi. No, nie będzie ich na to stać, zostali z tego wycięci.

Gdybyśmy nawet zgodzili się na to, że to mają być dzieci i jakieś grupy, ale nie wszyscy obywatele, co raczej byłoby wątpliwe pod względem zgodności z zasadą równości, konstytucyjną zasadą równości, to znowu eliminujemy wszystkie osoby, także rodziny, którym z innych powodów i w innej sytuacji też się nie chce w naszym kraju w ostatnich latach pomagać, np. rodziny bezdzietne. Tak więc rodziny bezdzietne żadnej pomocy nie dostaną. Mam tu na myśli jeszcze inną grupę osób, które w sposób szczególny, uważam, powinny być zauważone w tej ustawie i ze względu na status tych osób, i oczywiście także ze względu na pomoc dla przedsiębiorców turystycznych. Mam na myśli emerytów i rencistów. To są ludzie, którzy dziesiątki lat pracowali w Polsce na rzecz tego, abyśmy dzisiaj wszyscy mogli korzystać z efektów i owoców ich pracy, ale niestety, wielu osób w grupie emerytów i rencistów nie stać na to, żeby wyjechać na wczasy. Jeżeli więc chcemy pomagać z jednej strony firmom, a z drugiej strony osobom, które miałyby być w zakresie wypoczynku i turystyki wsparte, to powinniśmy uwzględnić, jeśli nie wszystkich obywateli – bo ja już o tę ideę kłócić się nie chcę, jest za późno, tak bym powiedział, być może w przyszłości będzie można o tym pomyśleć, mam na uwadze także oczywiście stan finansów publicznych – jeżeli już nie wszystkich, to oprócz dzieci powinny być uwzględnione także osoby będące rencistami i emerytami. I w tym zakresie, Panie Ministrze, Panowie Ministrowie, złożę poprawkę, abyśmy jednak dołączyli do grupy beneficjentów osoby starsze, seniorów, najczęściej osoby ubogie, a przynajmniej niezbyt

zamożne. Czyli to, powiedzmy, dotyczyłoby przepisu art. 4.

Kolejna sprawa. Gdy zaglądam do art. 5 – dziękuję za wyjaśnienie, że agroturystyka się w tym mieści – mam jednak wątpliwości, czy mieszczą się tu inne instytucje, bez których niewątpliwie nie można byłoby sobie wyobrazić rekreacji, turystyki, wypoczynku, ale które niekoniecznie są np. organizacjami pożytku publicznego. Zresztą ile tych organizacji pożytku publicznego organizuje wypoczynek czy działa w zakresie turystyki i wypoczynku? A tu są one w sposób szczególny wskazane. Ja tego nie neguję, broń Boże, mają być, tylko że wśród wszystkich podmiotów – celowo używam pojęcia „podmiot”, a nie „przedsiębiorca”, bo gdy mówimy o organizacjach pożytku, to nie mówimy już tylko o przedsiębiorcach, niektóre mają prawo prowadzić działalność gospodarczą, ale nie wszystkie – tak więc wśród tych wszystkich podmiotów, bez których trudno wyobrazić sobie organizowanie turystyki, są takie, które nie są przedsiębiorcami, a które turystykę organizują. Mam tu na myśli chociażby firmy przewozu śródlądowego, ale także morskiego, organizatorów wycieczek turystycznych, ale odpowiedzialnych za przewozy, a nie za turystykę. Te firmy nie są zarejestrowane jako firmy turystyczne. Ja chciałbym ufać, gdy usłyszałem, że u podstaw tworzenia tej ustawy legło szczere podejście i szczere intencje, że to jest tylko błąd, przeoczenie. Tak wąskie określenie tego, kto może świadczyć te usługi, czyli przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego... No, jest mnóstwo firm, które zajmują się turystyką i bez których turystyka nie może działać – pan minister Gut-Mostowy wie to najlepiej, sto razy lepiej ode mnie, milion razy lepiej ode mnie – a które nie są przedsiębiorstwami turystycznymi. Tymczasem tutaj dajemy prawo realizacji tych bonów tylko przedsiębiorstwom turystycznym.

Dlatego ja proponuję, bo mamy czas do jutra, Panie Ministrze, Panowie Ministrowie i Szanowni Państwo, zastanowić się nad tym, czy ten zakres podmiotowy dobrze tu sprecyzowaliśmy. Czy to nie jest określone za wąsko? To już przecież nie pochłania żadnych pieniędzy. Gdy mówimy o rozszerzeniu podmiotowym, rozszerzeniu kręgu osób uprawnionych do korzystania z bonu, to zawsze mogą spodziewać się, że ktoś powie, że tutaj będzie 5 zł za dużo i nie damy rady. Ale jeżeli mówimy o zakresie podmiotowym po stronie

organizatorów turystyki czy wszystkich tych, którzy działają na rzecz turystyki, to nie ma to żadnego znaczenia dla finansów, to ma znaczenie dla optymalnego wykorzystania bonu. Dałem tylko przykład tych przewozów śródlądowych. Zresztą jest to fantastyczna turystyka, która powinna się w Polsce rozwijać. Na świecie, w Europie Zachodniej miliony ludzi z tego korzystają, w Polsce to jest ciągle turystyka niszowa.

Można tu oczywiście pomyśleć o innych podmiotach, zwłaszcza kiedy mówimy o dzieciach. Ja państwu coś opowiem. Chciałbym, żebyśmy doczekali takich czasów, ale to jest kwestia edukacji, szkoły, oświaty, także rodziców, edukacji rodziców, nie tylko dzieci... Skoro mamy już instrument do stymulacji, to stymulujmy może także oświatę i edukację. Ja sobie nie wyobrażam tego, żeby rodzina, która bierze dzieci i wyjeżdża nad morze, w góry, gdziekolwiek, nie poszła z tymi dziećmi do muzeum albo nie poszła do teatru. Panie Ministrze Gut-Mostowy, ja sobie nie wyobrażam przyjazdu do Zakopanego i nieodwiedzenia wspaniałego teatru u pana. No, nie wyobrażam sobie nie zaprowadzić tam dzieci. Gdy byłem tam z dziećmi, to poszliśmy, po pierwsze, do teatru, po drugie, do muzeum, a potem powiedziałem: teraz możecie iść w góry, być może zrozumiecie ludzi, których spotkacie po drodze, być może zrozumiecie Podhalańców, górali. Nie pójdziesz do placówek kulturalnych i oświatowych, nie pójdziesz do muzeum, to nie zrozumiesz ludzi, nie zrozumiesz tych terenów. Tak więc ja bym chciał, żeby rodzice jeżdżący z dziećmi po Polsce, zwłaszcza w Polsce – za granicą to niech już decydują, czy zaprowadzić do tego albo innego muzeum – prowadzili do takich placówek swoje dzieci. I teraz tak: jeżeli przedsiębiorca turystyczny tego nie zorganizuje, to nie zaprowadzą. To są koszty. Muzeum w Polsce nie jest jeszcze takie najdroższe, choć gdy ktoś ma dwójkę, trójkę dzieci, to jednak jest to wydatek. Ale już teatr, filharmonia, nawet kino to są wydatki. Tu bilet niekiedy kosztuje 100 zł.

Dlatego uważam, że należałoby zmienić w art. 5 zakres podmiotowy upoważnionych do realizacji bonu turystycznego, tak aby obejmował nie tylko firmy, nie tylko przedsiębiorstwa, choć i tak rozszerzamy to o organizacje pożytku publicznego, ale aby i teatr mógł sprzedać bilet w ramach bonu, i filharmonia, i muzeum itd. Poddaję to pod rozważenie. Nie wykluczam tego, od razu to mówię, że po dyskusji i przedstawieniu

przez państwa stanowiska będę składał poprawki w tym zakresie.

Kolejna rzecz to art. 14. Nie bardzo rozumiem w art. 14 zależność między ust. 1 a ust. 2. Mianowicie w art. 14 ust. 1 jest drugie zdanie, które neguje możliwość ponownego zarejestrowania się przedsiębiorcy na profilu informacyjnym. Ja mógłbym to zrozumieć... Jeśli ktoś coś źle podał albo się pomylił, to ma prawo, powinien mieć prawo powrotu i zarejestrowania się, ale jeśli oszukał, to mogłaby być nawet jakaś forma sankcji. Tyle że to stanowisko jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej, a ust. 2 słusznie, bo bez niego to byłoby chyba niezgodne z polskim prawem... No, od tej decyzji administracyjnej przysługuje odwołanie do właściwego ministra. Ja pytam, dlaczego ktoś... Gdy ktoś przegra odwołanie, to wiadomo, ale gdy wygra, gdy wykazał, że miał rację, że wcale nie zrobił źle, a przynajmniej nie było to celowe, może błąd, i gdy decyzją mu się przywróci... To co? Czy on nie będzie mógł się ponownie zarejestrować? Myślę, że trzeba by to wyjaśnić. Jeżeli jest to jasne, a ja źle czytam, to okej, a jeśli nie, to należałoby to poprawić.

Kompletnie nie rozumiem zapisu, powiem szczerze, i od razu zapowiadam, że nie będę się na to godził, a chodzi o art. 30, czyli zamówienia publiczne. Też wiele lat się nimi zajmowałem, więc zielone pojęcie mam, ale nie o to chodzi. Ja kompletnie tego nie rozumiem, to już taka maniera powstała, bo to jest kolejna z ustaw, w której państwo, po pierwsze, wprowadzacie ustawę – dojdę do tego – w dniu jej uchwalenia, co stanowi po prostu kuriozum, oczywiście poza szczególnymi wypadkami, ale tutaj nie ma szczególnego przypadku, a po drugie – i o tym chcę teraz powiedzieć – wyłączacie przepisy ustawy o zamówieniach publicznych. Zresztą czym to się kończy, to widzimy dzień w dzień, od rana do wieczora widzimy w telewizji, słuchamy w radiu i czytamy w gazetach. Czy państwu to jest potrzebne, żeby wasi ministrowie, wasze koleżanki czy koledzy ciągle byli oskarżani o to, że coś nieuczciwie zrobili? Po co wam to? Na co wam to? Gdzie tu jest powód, żeby wyłączać zamówienia publiczne? Nawet w przypadku ustawy Tarcza 1.0, gdzie to rozpoczęliście, nie było do tego żadnego powodu. Polska ustawa o zamówieniach publicznych często jest pokazywana w Europie jako wzór z jednej strony ustawy ścisłej, konkretnej, z drugiej strony dającej

duże możliwości w sytuacjach, kiedy jest taka potrzeba, w sytuacjach szczególnych korzystania z rozwiązań, które dają szansę wykonania zamówienia szybko, konkretnie i uczciwie. Państwo wyłącza nawet nie jakieś pojedyncze jej przepisy, tylko całą ustawę, a potem słyszymy, czytamy, że jakiś minister jest oskarżany o to, że maczał palce w tym, że państwo straciło 200 milionów, 300 milionów czy 5 milionów w 1 dzień. Nie byłaby wyłączona ustawa – Prawo zamówień publicznych, nikt by się nie zastanawiał, czy – nie wiem, dlaczego akurat ciągle to Podhale mi do głowy przychodzi – jakiś narciarz, trener narciarski albo sprzedawca oscypków mógł i miał prawo zarobić w 1 dzień 5 milionów, czy nie. Tak więc ja proponuję, żebyście państwo z tej manieri zrezygnowali i zaczęli od tej ustawy, tzn. usunęli art. 30.

Kolejna sprawa to art. 32. Tu mam pytanie – to oczywiście trudno mi ocenić, a na pewno zrozumieć – skąd się wziął 1% kwoty na pokrywanie kosztów działalności ZUS? Przecież to są ogromne pieniądze, dziesiątki milionów złotych, które powinny być dla tych dzieci, żeby te dzieci chociaż do muzeum poszły, nie tylko w Zakopanem, ale w Gdańsku, w Sopocie, w Gdyni, np. do wspaniałego, niedocenianego Muzeum Emigracji w Gdyni. Nie. Biurokraci, urzędnicy dostaną te pieniądze. No, okej. Ja uważam, że administracja publiczna utrzymuje się z podatków i żadne dodatkowe pieniądze w ogóle nie są potrzebne, a jeżeli już, to chciałbym zobaczyć wyliczenia. Skąd 1% z tak ogromnej sumy? Przecież to kilka miliardów złotych będzie na to przeznaczone według uzasadnienia rządowego czy pana prezydenta, mówi się o 4 miliardach. Skąd 1%? Dlaczego nie 0,1%? Dlaczego nie 0,3%? Żeby nie powiedzieć: dlaczego w ogóle? Chciałbym usłyszeć odpowiedź na to pytanie.

O terminie wejścia ustawy w życie wspominałem. Nie podoba mi się ta maniera, nie ma żadnego powodu, mało tego, do tego ostatni przepis, przepis o wejściu w życie, art. 48 kłóci się z art. 44, to wszystko się rozjeżdża. I po co? Pytam: po co? Co się stanie w tym kraju, jeżeli ustawa nie wejdzie w życie na drugi dzień po uchwaleniu i podpisaniu jej w nocy przez prezydenta, tylko po 14 dniach? Co się stanie? Co się przewróci w tym kraju? Uważam, że nic. Tak więc co do tego też mam wątpliwość.

Summa summarum oczywiście będę głosował za tą ustawą i także w dyskusjach, które na

pewno będziemy prowadzili, Panie Ministrze, będę popierał tę ustawę, przekonywał koleżanki i kolegów do tego, żeby zagłosować za, ale po pierwsze, będziemy się starali zrozumieć te rzeczy, o których wspominałem, i na pewno też inne, a po drugie, jeżeli nie podzielimy poglądu, to będziemy chcieli pomóc panu prezydentowi poprzez poprawki, które zgłosimy dzisiaj i jutro. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCA MARIA KOC

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo, zanim oddam głos panu ministrowi, poproszę, żebyście państwo senatorowie jeszcze się wypowiedzieli.

Teraz pan senator Władysław Komarnicki.

Ja tylko może dodam jedno słowo, bo pan senator, pan przewodniczący Szejnfeld wspomniał, że oprócz przedsiębiorstw turystycznych są tutaj organizacje pożytku publicznego. Może właśnie dlatego, że w myśl ustawy takie organizacje, czyli regionalne czy lokalne organizacje turystyczne, mogą prowadzić działalność gospodarczą i też są organizatorami imprez turystycznych.

A jeśli chodzi o tych przewoźników, to wydaje się, że impreza turystyczna to jest pakiet, który łączy usługi turystyczne, i trudno sobie wyobrazić, żeby ktoś, kto taki pakiet przygotowuje, nie skorzystał również z usług przewoźnika. Tak więc myślę, że panowie ministrowie to rozszerzą, i chyba dobrze myślę.

Teraz zabierze głos pan senator Władysław Komarnicki.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos? Pani senator Jolanta Hibner. Ktoś jeszcze? Pan senator Krzysztof Mróz. Na razie tyle. Dobrze.

Bardzo proszę, pan senator Komarnicki.

SENATOR WŁADYSŁAW KOMARNICKI

Bardzo dziękuję.

Pani Przewodnicząca! Panie Ministrze!

Turystyka w naszym kraju, w Polsce, jeżeli chodzi o gałąź przemysłu, rozwinęła się w sposób fenomenalny. Gdy popatrzymy na ostatnie 30 lat, to muszę powiedzieć, że robi wrażenie nie tylko w Europie, ale i na świecie. Dzisiaj ta branża, Panie Ministrze, jest w tragicznej sytuacji.

Jeżeli jest tak, że jest to intencja rzetelna i spod serca, to ja się podpisuję oburącz i być może znajdziemy jakieś wyjście, Panie Ministrze. Jeżeli to nie jest PR-owska zagrywka pana prezydenta, to ja mam taką propozycję. 2,5 miesiąca temu pani premier Emilewicz powiedziała, że ma 1000+. Może byśmy rozszerzyli te 500+, tak jak powiedział pan przewodniczący Szejnfeld, i przeznaczyci je też dla emerytów. Wtedy załatwiamy nie tylko to, że ci ludzie, którzy się ciężko napracowali...

(Głos z sali: Ad vocem.)

...i im się to należy, dostaliby to, ale załatwiamy jeszcze coś, co się nazywa ratowaniem polskiej turystyki. Panie Ministrze, jeżeli nie możemy tego zrobić dzisiaj, bo za chwilę może pan powiedzieć, że nie ma na to czasu, to chciałbym pana prosić, żebyśmy wrócili do tego po wyborach i zaczęli normalnie rozmawiać językiem ekonomicznym, gospodarczym.

Na temat ustawy o zamówieniach publicznych i art. 30 nie będę się długo wypowiadał, bo przed chwilą mój przedmówca wyraźnie to określił. Prowadziłem firmy przez 26 lat, pracowałem na tzw. funduszu samorządowym i rządowym. Przez te 26 lat nie zdarzyło mi się nawet pomyśleć o tym, że mogę skorzystać z czegoś z pominięciem ustawy o zamówieniach publicznych. Nawet to mi się nie zdarzyło. I wcale się nie dziwię, że narciarz zarobił w 1 dzień 5 milionów, a ja z 400 ludźmi nie zarobiłem przez 26 lat takiej sumy. To jest zła praktyka. Namawiam: odejdźcie od tego, bo w kraju naprawdę coraz więcej się o tym mówi, a szczególnie wśród przedsiębiorców, którzy nigdy nie mieli takiej możliwości. Chyba że to rozszerzymy i wszyscy będziemy startować w przetargach publicznych bez tej ustawy, która dyscyplinuje, tak aby każdy mógł przystąpić do przetargu.

I na zakończenie, Panie Ministrze, namawiam pana, żebyśmy wrócili do tej dyskusji, dlatego że to jest bardzo poważna gałąź gospodarki, o czym chciałbym przypomnieć. Panie Ministrze, to jest poziom rolnictwa, to jest ponad 60 miliardów zł i tutaj warto połączyć dobre z pożytecznym. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Dziękuję, Panie Senatorze.
Pani senator Jolanta Hibner.

**SENATOR
JOLANTA HIBNER**

Dziękuję bardzo.

Ja chciałabym zapytać, po pierwsze, o taką sprawę. Jest tu taki ładny wytrych, że w Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się fundusz. Ja chciałabym spytać, czy ten fundusz będzie w ramach tego banku, czy będzie, że tak powiem, jakiś podmiot, który będzie tym funduszem zarządzał. To jest jedno pytanie.

Drugie. Czy jest zgoda na współfinansowanie? Jest tu napisane, że będzie współfinansowanie tego funduszu przez Komisję Europejską. Czy jest na to zgoda? Czy państwo wystąpili i jest zgoda na to, żeby było współfinansowanie tej pomocy ze strony Unii Europejskiej?

Trzecie pytanie. Państwo napisali, że ten fundusz będzie też finansowany z budżetu państwa. Z którego działu? Kto będzie to finansował? Gdzie są te pieniądze? Z którego działu będzie to finansowane i w jakiej wysokości będzie ta wpłata? I z jakich innych przychodów? No, inne przychody to jest znów, że tak powiem, worek, a nie mówimy wprost, skąd te pieniądze. Jest napisane: inne przychody. Ja bym chciała wiedzieć, jakie są te inne przychody.

Jednak przede wszystkim chciałabym się zwrócić do pana ministra, ponieważ uważam, że bardzo czytelnie powinny być wyszczególnione etapy uzyskiwania środków dla podmiotów turystycznych. Jeżeli rodzina wyjeżdża do ośrodka turystycznego, który ma wszystkie uprawnienia, i zgłasza, że jedzie z dwójką dzieci, z trójką dzieci, to kto to finansuje. Czy ta rodzina musi wyłożyć środki, czy też podmiot, który prowadzi działalność turystyczną? Jak będzie następował zwrot? W jakim terminie? Pytam, bo ludzie, którzy prowadzą biznes, którzy prowadzą działalność turystyczną, chcą wiedzieć, w jakim terminie będą mieli ten zwrot. Czy oni mają się zwrócić do funduszu i fundusz od razu, następnego dnia wypłaca, bo oni np. rejestrują, że ta rodzina przyjeżdża? Jak to będzie z obiegiem dokumentów? To jest bardzo istotne dla każdego podmiotu turystycznego. Chodzi o to, żeby nie było takiej sytuacji, że przyjeżdża rodzina, która mówi, że ma bon, człowiek, który prowadzi działalność, to zgłasza i okazuje się, że potem czeka na pieniądze. Gdyby pan minister mógł mi powiedzieć, w jakich terminach to wszystko jest załatwiane, tobym o to prosiła. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC

Dziękuję, Pani Senator.

Pan senator Krzysztof Mróz. I zaraz poproszę panów ministrów o ustosunkowanie się do wypowiedzi.

Proszę bardzo.

SENATOR
KRZYSZTOF MRÓZ

Pani Przewodnicząca! Panowie Ministrowie! Szanowni Państwo!

Pan senator Komarnicki w odniesieniu do tej ustawy użył takiego sformułowania, że trzeba byłoby znaleźć formułę połączenia dobrego z pozytecznym. Wydaje mi się, że właśnie ta ustawa jest odpowiedzią na ten slogan, żeby coś było i dobre, i pozyteczne. To jest dobre, bo wspieramy polskich przedsiębiorców turystycznych – ja jestem z gór, z okolic Karpacza i Szklarskiej Poręby, tak więc wiem, że turystów w tym czasie jest mniej – ale jest też pozyteczne, no bo wspieramy polskie rodziny. No, w ścisłym sensie wspieramy dzieci, ale poprzez tę formę bonu turystycznego zachęcamy rodziców – ktoś mógłby powiedzieć, że wręcz ich przymuszamy, bo przecież jest jeszcze program 500+ – aby jednak wysłali dzieci na kolonie, na jakiś obóz, lub sami gdzieś z tymi dziećmi pojechali. A więc to jest taka forma... może nie przymuszania, tylko raczej, powiedziałbym, zachęcania. No, jeżeli chcecie skorzystać z tego dodatkowego wsparcia, to albo wyślijcie same dzieciaki, albo jedźcie z nimi i spędźcie razem kilka dni. Ja uważam, że to jest taka ustawa, która, że tak powiem, uwzględnia i cele gospodarcze, i cele społeczne. Te cele są równorzędne, więc nie chciałbym mówić o tym, które z tych 2 płuc ustawy uważam za ważniejsze czy lepsze. To jest jedna kwestia.

Druga kwestia. Pan senator Szejnfeld użył tutaj takiego sformułowania, że ktoś tam został wycięty z tej ustawy. Przypomnę, że jest to ustawa pana prezydenta. Nikt nikogo z tej ustawy nie wycinał, a pomysł pana prezydenta jest taki, aby wesprzeć branżę turystyczną i rodziny. To oczywiście wpisuje się w cele prezydentury pana Andrzeja Dudy.

Pojawiła się tu również kwestia rozszerzenia zakresu podmiotowego ustawy. No, bardzo dużo można by o tym powiedzieć. A dlaczego nie

wszyscy dostaną? A emeryci i renciści? A może wszyscy pracujący? Pan Szejnfeld proponował różnego rodzaju rozszerzenia, ale w pewnym momencie sam sobie odpowiedział, a mianowicie zauważył, że musimy wziąć pod uwagę stan finansów publicznych i zastanowić się, na ile możemy sobie pozwolić w sytuacji, gdy wspieramy już polskich przedsiębiorców, i to w bardzo szerokim zakresie. Pamiętajmy, że przedsiębiorcy turystyczni także korzystają z tarczy finansowej, z dofinansowania składek ZUS-owskich, z tych pożyczek, które idą przez powiatowe urzędy pracy, itd., itd. Przecież wszyscy tutaj uchwalaliśmy Tarczę 1, 2, 3 i 4. Musimy też patrzeć na pewne skutki finansowe. Oczywiście chcielibyśmy dać każdemu nawet po 2 tysiące zł, ale uważam, że to wsparcie, które dzisiaj dostają polscy przedsiębiorcy... No, wsparcie dostają także osoby, które straciły pracę. Przecież na ostatnim posiedzeniu Senatu przyjęliśmy, także z inicjatywy pana prezydenta, to dodatkowe wsparcie, to ekstrawsparcie wypłacane przez 3 miesiące osobom, które straciły pracę. A poza tym podwyższyliśmy zasiłki dla bezrobotnych, które były żenująco niskie.

I teraz wróć do tych emerytów i rencistów, bo o tym warto powiedzieć. Szanowni Państwo, myśmy zaproponowali... Mówię „my”, mając na myśli naszą formację polityczną, nasz rząd. No, to jest propozycja pana prezydenta. A co myśmy zaproponowali emerytom i rencistom? Trzynastą, a w przyszłości także czternastą emeryturę. To jest o wiele lepszy i skuteczniejszy sposób wspierania emerytów niż przyznanie tych 500 zł w postaci bonu turystycznego. Emeryci dostali już w tym roku trzynastkę, a niedługo dostaną...

(Senator Jolanta Hibner: ...Proszę tego nie mylić.)

Pani Senator, ale ja pani nie przerywałem. Ja pani nie przerywałem i bardzo bym prosił o to samo z pani strony.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...Niedługo dostaną, tak jak zapowiedział pan premier Mateusz Morawiecki, czternastkę. I to jest bardzo istotne wsparcie, o którym za rządów Platformy Obywatelskiej w ogóle nikt nie myślał. To jest żywa gotówka, która trafia do emerytów i rencistów. Zgadzam się z panem Szejnfeldem, że emeryci często mają bardzo niskie świadczenia. To jest skuteczny sposób wsparcia tych osób. Jeżeli ktoś będzie chciał, to przeznaczy te środki także na wyjazdy turystyczne.

Jeszcze jedna uwaga w ramach tej dyskusji...
(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Przewodnicząca Maria Koc: Proszę o ciszę, Pani Senator. Udzielę pani głosu, jeśli będzie taka potrzeba.)

Tutaj padło też pytanie, dlaczego nie chcemy poczekać 14 dni, dlaczego to ma być wprowadzone natychmiast po uchwaleniu tej ustawy.

(Głos z sali: Bo są wybory.)

Proszę?

(Głos z sali: Wybory.)

Nie, proszę pana. Nie chodzi o to, że są wybory, tylko o prosty fakt, że jutro zaczynają się wakacje.

(Głosy z sali: Już się zaczęły.)

Jutro zaczyna się sezon urlopowy.

(Głos z sali: A dlaczego jutro?)

No bo jutro jest 1 lipca.

(Głos z sali: Wakacje już się zaczęły.)

Chcemy to jak najszybciej uruchomić, tak aby te osoby, które mają zaplanowany urlop, mogły skorzystać z tych środków już w lipcu.

(Głos z sali: A jak ktoś nie ma dzieci?)

Pani Senator, jak pani chce zadać pytanie, to niech się pani zapisze do dyskusji.

(Przewodnicząca Maria Koc: Panie Senatorze, do rzeczy.)

Uważam, że ta presja, by wprowadzić te zapisy jak najszybciej, by zrezygnować z 14-dniowego *vacatio legis*, jest podyktowana tym, aby już w tym nadchodzącym sezonie turystycznym, który w Polsce, tak jak w całej Europie, zaczyna się 1 lipca, można było z tych środków skorzystać. Dziwię się, że nawet to budzi wątpliwości. Dziękuję, Pani Przewodnicząca.

PRZEWODNICZĄCA MARIA KOC

Bardzo dziękuję państwu senatorom.

Szanowni Państwo, odniosę się do 2 spraw. Polskie rodziny, zwłaszcza te, które wychowują dzieci, potrzebują pomocy. Wynika to z faktu, że niektórzy ludzie stracili pracę, a inni dostają obniżone wynagrodzenia. No, wiemy przecież, że niektóre firmy skorzystały z dopłat, aby przetrwać, ale w wyniku tego wszystkiego musiały obniżyć wynagrodzenia. A więc to wsparcie dla rodzin, które wychowują dzieci, jest potrzebne. Chodzi o to, aby rodzice mogli wysłać dzieci na wypoczynek. Bardzo dobrze by się stało, gdyby

ta ustawa weszła w życie jak najszybciej, tak żeby już w tym sezonie letnim można było skorzystać z jej dobrodziejstw.

Co do emerytów to zgadzam się z panem senatorem Krzysztofem Mrozem, że tu istotna jest tzw. trzynasta emerytura. No, Pani Senator, my posługujemy się tym obiegowym pojęciem, ale...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Droży Państwo, jeśli chodzi o seniorów, emerytów, no to trzeba też przyznać i podkreślić, że ich świadczenia nie uległy zmniejszeniu. One są wypłacane w takiej kwocie, w jakiej były wypłacane przed epidemią. Epidemia nie wybiera. Tym razem wybuchła akurat wtedy, kiedy w Polsce trwała kampania wyborcza. Działania muszą być podejmowane szybko. Pan prezydent podejmuje swoje inicjatywy, bo ma do tego prawo. Dziękujemy mu za to, bo to są bardzo cenne inicjatywy, bardzo cenne pod względem społecznym, ale też gospodarczym.

Teraz proszę o zabranie głosu pana ministra Pawła Muchę. Potem wysłuchamy pana ministra Guta-Mostowego.

Proszę bardzo.

ZASTĘPCA SZEFA KANCELARII PREZYDENTA RP PAWEŁ MUCHA

Bardzo dziękuję.

Pani Przewodnicząca, bardzo dziękuję za te słowa. W wielu wystąpieniach – w szczególności w wystąpieniu pani marszałek i pana senatora Krzysztofa Mroza, ale nie tylko – wyrażano poparcie dla inicjatywy pana prezydenta i aprobatę, jeżeli chodzi o sam kierunek wsparcia dla polskich rodzin i wsparcia dla polskiej branży turystycznej. Jesteśmy absolutnie zgodni co do tego, że takie wsparcie jest potrzebne.

Jeżeli chodzi o wejście ustawy w życie czy kwestie związane ze zwolnieniem ZUS – to jest zawarte bodajże w przepisie art. 30 – z obowiązku procedowania zgodnie z przepisami ustawy – Prawo zamówień publicznych, a także kwestię art. 46 i art. 44, który stanowi o podaniu do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu ministra informacji o terminie i możliwości rejestracji w systemie teleinformatycznym czy aktywacji bonów, no to odpowiedzi na te pytania, które tu zadawano, były zawarte w państwa wypowiedziach. Oczywiście mamy do czynienia

z sytuacją nadzwyczajną. Tak jak trafnie powiedziała przed chwilą pani przewodnicząca, działamy w sytuacji pandemii. Stan epidemii, który według mojej pamięci został ogłoszony 20 marca, cały czas trwa. Istnieją obiektywne okoliczności, które wskazują na to, że walczymy z koronawirusem. Trwa światowa pandemia COVID-19, a w sensie prawnym funkcjonujemy w stanie epidemii.

Działania, które były podejmowane przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, pana Andrzeja Dudę, zmierzały do tego, żeby zapewnić wsparcie dla przedsiębiorców. To były te elementy, o których trafnie mówił tu pan senator Krzysztof Mróz. Chodzi chociażby o kwestie związane ze zwolnieniem z obowiązku zapłaty składek ZUS-owskich czy kwestie związane ze wsparciem w ramach tarczy, wsparciem płynnościowym. No, głównym celem była tutaj ochrona miejsc pracy. To jest sytuacja nadzwyczajna, a sytuacja nadzwyczajna uzasadnia nadzwyczajne działania, w tym także takie działania, które polega na tym, że ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. W przypadku ZUS ułatwiamy procedurę zamówień na usługi lub dostawy, które służyć będą realizacji tej ustawy, czyli wsparciu przedsiębiorców. ZUS nie będzie musiał stosować przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych. Jest tu też kwestia związana z niezwłocznym działaniem ministra właściwego do spraw turystyki. Nasze intencje są właśnie takie, aby wesprzeć polskie rodziny i sektor turystyczny.

Apropos koncepcji 1000+ i rozmaitych innych pomysłów potwierdzam, że taka dyskusja się toczyła. W głosy przedsiębiorców wsłuchiwałem się w ramach dyskusji, którą pan prezydent, jak państwo wiecie, prowadzi bezpośrednio z Polakami, ale także w ramach tych rozmaitych gremiów funkcjonujących przy prezydencie: Rady do spraw Przedsiębiorczości, Narodowej Rady Rozwoju i spotkań doradców prezydenta. Ze strony przedsiębiorców padały krytyczne głosy co do koncepcji współfinansowania bonu turystycznego. No, taka koncepcja też była rozważana, jednak przedsiębiorcy, mówiąc o swojej sytuacji w kontekście COVID-19, przekonywali, że dziś nie są w stanie w tym partycypować. Ten pierwotny mechanizm, o którym mówili panowie senatorowie, zakładał współfinansowanie ze strony przedsiębiorcy będącego pracodawcą. Nie było co do tego akceptacji ze strony środowiska,

a pan prezydent się w te głosy wsłuchiwał. Myślę, że moją wypowiedź uzupełni później pan minister Andrzej Gut-Mostowy, bo ta debata toczyła się także w Ministerstwie Rozwoju. Były liczne spotkania i konferencje, w których brali udział i pan minister, i pani premier Emilewicz. Ta formuła, którą proponujemy, została wypracowana we współpracy ze środowiskiem polskich przedsiębiorców i jest uzasadniona.

Jeśli chodzi o finansowanie, to są tutaj panowie dyrektorzy z Ministerstwa Finansów. No, pojawiały się pytania o to. To będzie realizowane w ramach funduszu COVID-owego, więc odsyłam do pana ministra i panów dyrektorów, którzy mogą te mechanizmy wskazać.

To wsparcie z perspektywy beneficjentów... No, pojawiły się tutaj także pewne postulaty czy zapowiedzi złożenia poprawek. Długo by można o tym mówić, bo ta lista, tak jak trafnie wskazywano, jest długa. Zaczniemy od samego początku, od obniżenia wieku emerytalnego. Prezydencka inicjatywa, którą w imieniu prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiała pani minister Anna Surówka-Pasek, stała się obowiązującym prawem. Przywrócono wiek emerytalny na poziomie 65 lat dla mężczyzn i 60 lat dla kobiet. Trzynasta emerytura, którą pan prezydent wspierał, także jest stałym elementem budżetu. Środki dla emerytów i rencistów wypłacane są co roku według podstawy, która jest ustalana na koniec marca. Dalej: leki dla seniorów 75+, przygotowywany projekt ustawy o centrach zdrowia 75+, zapowiedź czternastej emerytury... Ja bym powiedział, że to, co pan senator zgłaszał, zostanie niejako zrealizowane, nawet w większym stopniu, właśnie poprzez czternastą emeryturę. Pan prezydent Andrzej Duda wypowiada się bardzo zdecydowanie: tak, jestem zwolennikiem takiego rozwiązania, jestem zwolennikiem tego, żeby znalazły się dodatkowe środki dla polskich seniorów. Była o tym mowa ze strony polskiego rządu i pan prezydent będzie w tym kierunku działał. Ja także zgadzam się z opinią, że kto jak kto, ale polscy emeryci i renciści potrzebują wsparcia. Chcielibyśmy, żeby ich potrzeby, tak jak pan senator powiedział, były zaspokajane. Mówię także o potrzebach związanych z wypoczynkiem, z czasem wolnym. No, zgadzam się z tą oceną, że ich sytuacja materialna jest trudna. Właśnie dlatego pojawiają się takie świadczenia, jak trzynasta czy czternasta emerytura. Należy też wskazać – choć pan minister powinien się

do tego odnieść, bo to nie my jesteśmy dysponentem budżetu – że tutaj nie ma oceny skutków regulacji. Brakuje analizy budżetowej, jeżeli chodzi o pańskie propozycje rozszerzenia zakresu podmiotowego. No, to jest rzecz do przeanalizowania. Ja bym bardzo chciał, żeby z tych świadczeń korzystał jak najszerszy krąg beneficjentów.

Z kwestii szczegółowych odniosę się do definicji przedsiębiorcy turystycznego. W pełni podzielam opinię, że to pan minister Andrzej Gut-Mostowy jest najlepszym fachowcem na tej sali, ale pozwolę sobie na 2 uwagi wprowadzające. Otóż w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych bardzo szeroko zdefiniowano 2 pojęcia. Jednym z pojęć, które się tutaj pojawiały, było pojęcie „przedsiębiorca turystyczny”. Taki przedsiębiorca jest rozumiany jako organizator turystyki, przedsiębiorca ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych, agent turystyczny lub dostawca usług turystycznych, który jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego albo prowadzi działalność odpłatną. A więc gospodarstwo agroturystyczne absolutnie mieści się w tym katalogu, tutaj żadnych wątpliwości nie będzie.

Jest tu także szeroka definicja imprezy turystycznej. Odwołując się do tego przykładu z muzeum, odpowiem w taki sposób: jeżeli to będzie organizowane w ramach imprezy turystycznej, to tak. Jeżeli chodzi o produkt turystyczny, który podpada pod definicję imprezy turystycznej, to wtedy absolutnie nie będzie z tym kłopotu. No, nasuwa się też pytanie, czy... Odwołam się do konsultacji prowadzonych przez ministerstwo. Gdybyśmy ujmowali te definicje zbyt szeroko, korzystaliby z tego różni przedsiębiorcy, nie tylko z tej branży, która została najbardziej dotknięta przez kryzys, no a intencja pana prezydenta była taka, żeby tę pomoc skierować wprost do branży turystycznej. No, mówiąc wprost, niekoniecznie chodzi tu o muzealników czy przedstawicieli innych branż. To nie dotyczy osób prowadzących kina, tylko osób z branży turystycznej. Obiektywne dane wskazują, że to ta branża potrzebuje szczególnej pomocy. To tyle à propos uwag dotyczących art. 5.

Co do art. 14 to wskazujemy tutaj – konsultowaliśmy to także z ministerstwem – że jeżeli decyzja administracyjna, którą wyda właściwy organ, uwzględni odwołanie, to nie będzie żadnego kłopotu z rejestracją. Niemniej jednak

rejestracja nie jest możliwa w toku tej procedury. Chodzi o to, żeby nie było takich sytuacji, że procedura jest w toku, a ktoś się ponownie rejestruje. Ale wydanie decyzji uwzględniającej odwołanie będzie skutkowało możliwością rejestracji, tak więc naszym zdaniem ten przepis jest sformułowany prawidłowo.

O art. 30 i tym wyłączeniu już mówiłem. Ja się zgadzam z panem senatorem, że generalnie nie powinniśmy ograniczać tych przepisów, ale ta sytuacja jest naprawdę ekstraordynaryjna, jeżeli chodzi o funkcjonowanie ZUS.

Jeśli chodzi o środki finansowe związane z COVID, to mówiłem już, że tutaj będzie uzupełnienie.

Padły też krytyczne uwagi dotyczące kwoty 1%. Szacunki Zakładu Ubezpieczeń Społecznych uwzględniają kwestię uruchomienia usługi telefonicznej, kwestię modyfikacji systemu teleinformatycznego oraz kwestię wysłania 30 milionów SMS-ów. No, padło tu pytanie o płatność, więc zaraz do tego dojdę. To są obiektywne koszty, to wszystko zostało oszacowane, obliczone. O ile wiem, stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych było początkowo pełne obaw, czy 1% wystarczy. W toku prac nad tą ustawą ZUS zgłaszał nawet pewne postulaty. No, to są obiektywne wydatki, które muszą zostać poniesione. Pamiętajmy jednak, że mówimy tutaj o funkcjonowaniu ZUS. Nie mówimy o żadnym podmiocie spoza struktury państwa, o żadnym prywatnym, niepewnym beneficjencie, który mógłby jakieś niejasne interesy robić. Mówimy o instytucji publicznej, instytucji zaufania publicznego, która ma bardzo ważne zadania. Skoro mówimy tu dziś o funkcjonowaniu wielu różnych instrumentów prawnych, takich jak chociażby dodatek solidarnościowy czy inne świadczenia, które się pojawiają, to pamiętajmy też o tym, że one są tak sprawnie realizowane właśnie przez ZUS. Będziemy też organizować infolinię. Chcielibyśmy, żeby wszyscy mogli z tego skorzystać, więc ZUS będzie w to wdrażał swoich pracowników.

Padło pytanie o system elektroniczny. Platforma usług elektronicznych ZUS jest narzędziem, które gwarantuje, że to będzie mogło natychmiast wejść w życie. Tak jak mówiłem, ja bym chciał, żeby jeszcze w lipcu można było z tych środków skorzystać. Ale na wypadek, gdyby zdarzył się ktoś, kto nie ma dostępu do internetu czy nie czuje się na tyle pewnie w środowisku informatycznym, żeby to załatwić, ZUS

deklaruje – pan minister może to potwierdzić, zresztą podobnie jak reprezentacja ZUS, która pewnie też jest na sali – że beneficjent, który stawia się do placówki, uzyska pomoc w założeniu i obsłudze swojego profilu, dzięki czemu będzie mógł z tego kodu skorzystać. W ramach kampanii informacyjnej, w ramach infolinii, będziemy mówili tak: prosimy zarejestrować się w formie elektronicznej, ale jeśli jest z tym jakikolwiek kłopot, to służymy pomocą w placówce ZUS. Chciałbym też bardzo podziękować samorządowcom, bo w toku posiedzenia komisji rodziny padały tu deklaracje, że samorządy – oczywiście w ramach PCPR, OPS czy innych podmiotów – będą nas w tym wspierać. Jeżeli pojawi się beneficjent, który powie, że chce skorzystać z tego bonu, chce ten instrument wykorzystać, ale ma obawy, czy poradzi sobie w środowisku informatycznym, to otrzyma wsparcie również ze strony samorządu. Ale to ZUS jest tym podmiotem, na który wskazujemy tu w pierwszej kolejności.

Będę bronił zarówno terminu wejścia ustawy w życie, jak i tego wyłączenia z prawa zamówień publicznych. Rozumiem, że intencje pana senatora są słuszne, niemniej nasza ocena jest inna. Ja uważam, że to wyłączenie w tym konkretnym wypadku jest uzasadnione.

Co do kwestii 1000+ to starałem się już odpowiedzieć na pytania pana senatora w tym zakresie. Mówiłem o tym dość obszernie.

W kwestii Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 i całego finansowania wypowie się Ministerstwo Finansów.

Jak zapłacimy za usługę? De facto zapłacimy kodem z SMS-a, który otrzymamy po zarejestrowaniu. Zostanie to zaliczone na poczet danej płatności albo nawet posłuży do rozliczenia całości zobowiązania. Jeżeli mamy do czynienia z taką sytuacją, że ktoś rozlicza usługę w kwocie poniżej 500 zł, to polega to na tym, że zgłasza się ten kod, a płatność ZUS-owska, co wynika wprost z ustawy, następuje w terminie nie dłuższym niż 14 dni. A więc przedsiębiorca turystyczny otrzymuje środki w ciągu 14 dni. Mój kazuś jest taki, że jestem ojcem dwójki dzieci. Założmy, że chcę zapłacić za jakąś usługę, a cały koszt wynosi 1 tysiąc 500 zł. No, 500 zł płacę gotówką, kartą kredytową czy przelewem, a 1 tysiąc zł płacę kodem. ZUS jest zobowiązany do tego, żeby w ciągu 14 dni przekazać te pieniądze na rzecz przedsiębiorcy turystycznego. A jeżeli bym zapłacił mniej, tzn. koszt usługi wyniósłby

np. 200 zł, no to mógłbym dalej z tego bonu skorzystać, aż doszedłbym do kwoty 500 zł. Wydaje nam się, że takie informatyczne, elektroniczne rozwiązania są bardzo praktyczne.

Chciałbym bardzo podziękować Ministerstwu Rozwoju, Ministerstwu Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Polskiej Organizacji Turystycznej i ZUS za współpracę nad tą ustawą. Jeżeli chodzi o te rozwiązania elektroniczne, to otrzymaliśmy deklarację ze strony pana prezesa POT, a także ze strony ZUS, że wszystko zostanie przygotowane. Jeżeli Senat przyjmie tę ustawę – no, niestety pojawiają się poprawki – i uda się zamknąć sprawę jeszcze w tym miesiącu, to POT, ZUS i ministerstwo zorganizują to tak, żeby te środki były do wykorzystania już w lipcu. No, to od decyzji danej rodziny zależeć będzie, czy zostaną one wykorzystane teraz, czy w dłuższej perspektywie czasowej.

Odpowiadając na pozostałe pytania państwa senatorów, powiem tak: prezydent Rzeczypospolitej wyraził przekonanie, że jeżeli to narzędzie się sprawdzi, a sytuacja finansów publicznych będzie to umożliwiać, to powinniśmy uczynić z tego trwały mechanizm. No, być może powinniśmy rozważyć, czy nie należałoby tego przedłużyć. To jest ogromny bodziec, bo te środki pozostaną w kraju. Ich beneficjentami będą polskie rodziny i polscy przedsiębiorcy turystyczni. Pani premier Emilewicz mówiła, że widzi to podobnie, a więc to narzędzie może być stosowane również w przyszłości.

Pani Przewodnicząca, bardzo bym prosił o udzielenie głosu fachowcom. Pan minister jest gotowy do wypowiedzi.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję panu ministrowi.
(*Zastępca Szefa Kancelarii Prezydenta RP Paweł Mucha: Dziękuję bardzo.*)

Bardzo proszę, pan minister Andrzej Gut-Mostowy.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
ANDRZEJ GUT-MOSTOWY**

Pan minister raczył odpowiedzieć na większość pytań, ale nawiążę jeszcze do tej istotnej podpowiedzi, którą podsunął pan senator

Szejnfeld, czyli do kwestii szerokiego dostępu branży turystycznej do świadczenia usług w ramach bonu turystycznego. Otóż nasza intencja od początku była taka, aby to obejmowało wszystkie firmy z szeroko rozumianej branży turystycznej. Zresztą zacytowana przez pana ministra ustawa mówi, że przedsiębiorcą turystycznym może być także osoba, która nie prowadzi działalności gospodarczej, tylko świadczy odpłatnie usługi turystyczne. Od razu, od samego początku, jak tylko zaczęliśmy analizować tę ustawę, otrzymaliśmy sygnały, że bardzo ważne jest to, aby agroturystyka i wszystkie inne formy okazjonalnego świadczenia usług turystycznych także były w tym uwzględniane. No, chodzi o możliwość korzystania z tego bonu.

Jeżeli chodzi o sprawy dotyczące funduszu COVID-19, to bardzo bym prosił o odpowiedź panów dyrektorów z Ministerstwa Finansów.

Szanowni Państwo, podzielę się jeszcze taką trochę luźniejszą refleksją, rozwijając wątek podjęty przez pana ministra Muchę. No cóż, w Sejmie ta ustawa, która była przecież poddawana dużej krytyce – zgłaszano dziesiątki różnych uwag – została w końcu przyjęta większością ok. 350 głosów. Tylko 30 posłów było...

(Głos z sali: Prawie 430.)

Za było prawie 430 posłów spośród ponad 450 głosujących. A więc ponad 90% głosujących pozytywnie wypowiedziało się o idei tejże ustawy.

Mamy nadzieję, że to rozwiązanie – bardzo ważne ze względów społecznych, a także stymulujące rozwój gospodarczy – na stałe wpisze się w polski krajobraz. Oczywiście w przyszłości będziemy mogli tę ustawę modyfikować, poszerzać, tak aby ona dalej stanowiła ważny element polityki społecznej. Tego typu rozwiązania funkcjonują w kilku krajach, przede wszystkim we Francji i na Węgrzech, gdzie także kładzie się bardzo mocny akcent na kwestie społeczne. To wszystko uzasadnia finansowanie tych świadczeń z budżetu państwa.

Doceniając wszystkie krytyczne głosy, staraliśmy się poprawić projekt tej ustawy. Oczywiście rozumiemy, że opozycja ma prawo ujmować pewne sprawy bardziej dosadnie. Pomimo tego, że senator Szejnfeld raczył powiedzieć, że znam się na turystyce milion razy lepiej od niego, słucham tych wszystkich głosów i staram się brać je pod uwagę.

Oddaję głos panom dyrektorom z Ministerstwa Finansów.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.

Proszę o zabranie głosu panów dyrektorów z Ministerstwa Finansów. Tylko proszę przedstawić się do mikrofonu.

**DYREKTOR
DEPARTAMENTU GWARANCJI I PORĘCZEŃ
W MINISTERSTWIE FINANSÓW
JACEK BARYLSKI**

Dziękuję bardzo.

Jacek Barylski, dyrektor Departamentu Gwarancji i Poręczeń w Ministerstwie Finansów.

Co do pytania pani senator o Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 to sytuacja wygląda następująco. Ten fundusz już funkcjonuje, on jest umiejscowiony w Banku Gospodarstwa Krajowego. Jest to de facto rachunek płynnościowy, nieposiadający osobowości prawnej. Fundusz ten, zgodnie z ustawą, zarządzany jest przez Kancelarię Premiera. Jest to rachunek, na który wpływają środki pozyskiwane z emisji obligacji, które Bank Gospodarstwa Krajowego sprzedaje z gwarancjami Skarbu Państwa.

Co do tego drugiego pytania, pytania o to, w jakiej części budżetu znajdują się środki przeznaczone na tę działalność, to odpowiadam, że zgodnie z art. 32 rzeczony ustawy konstrukcja ta jest następująca. Środki te pojawią się w budżecie dopiero w tym momencie, kiedy zabraknie ich w funduszu COVID-owym. W chwili obecnej takiego zagrożenia nie ma. Jeżeli w funduszu COVID-owym tych środków nie będzie, to w budżecie państwa pojawią się one u tego dysponenta, który będzie odpowiedzialny za tę część aktywności państwa, jaką jest nadzorowanie turystyki. W dniu dzisiejszym jest to Ministerstwo Rozwoju, choć w przeszłości było z tym różnie. To może się jeszcze zmienić, więc nie jestem w stanie przewidzieć, jaka to będzie część. Dziękuję bardzo.

**DYREKTOR
DEPARTAMENTU SYSTEMU PODATKOWEGO
W MINISTERSTWIE FINANSÓW
PRZEMYSŁAW SZYMCZYK**

Jeszcze ja, tytułem uzupełnienia. Przemysław Szymczyk, dyrektor Departamentu Systemu Podatkowego w Ministerstwie Finansów.

Można powiedzieć, że pytanie o to, do której części budżetu przypisana zostanie aktywność, o której mowa w ustawie, jest dziś w pewnym sensie bezprzedmiotowe, bo źródłem finansowania tejże aktywności jest fundusz COVID-owy. Dopiero w momencie jego likwidacji finansowanie tego przejdzie na budżet państwa. Dziś nie jest możliwe przypisanie tego zadania do konkretnej części budżetu, do konkretnego resortu. Stanie się to możliwe dopiero w momencie, w którym ten fundusz przestanie funkcjonować, zostanie zlikwidowany. Dopiero wtedy będzie to można przypisać do konkretnego resortu odpowiedzialnego za tę część aktywności przewidzianej w ustawie.

Powiem jeszcze tytułem uzupełnienia, że z tą tematyką wiążą się właśnie te 2 zmiany, o których była mowa. Chodzi o art. 42 i art. 43 pkt 2. Otóż one mają na celu usprawnienie funkcjonowania tychże funduszy powołanych do finansowania realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem skutkom pandemii, w tym takich programów jak program bonowy, o którym mowa w tejże ustawie. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Dziękuję bardzo, Panie Dyrektorze.

Głos zabierze teraz pan senator Adam Szejnfeld, a potem wypowie się pani senator Jolanta Hibner.

Proszę bardzo.

**SENATOR
ADAM SZEJNFELD**

Nie chcę teraz wchodzić w polemikę, ale przed jutrzejszym posiedzeniem przyjrę się jeszcze tej ustawie pod kątem wyjaśnień panów ministrów.

Niemniej jednak nadal nie zostały rozwiane moje wątpliwości dotyczące beneficjentów bonu, zarówno po stronie rodzin z dziećmi, jak i po stronie przedsiębiorców czy podmiotów świadczących usługi. Pan minister powiedział, że np. rejs statkiem z Gdańska do Gdyni, rejs organizowany przez przedsiębiorcę turystycznego, też będzie się w tym mieścić. Owszem, ja się z tym zgadzam. Jeżeli w skład danej usługi turystycznej będzie wchodzić oprowadzanie po mieście czy wejście do muzeum, gdzie są płatne bilety, to

coś takiego też będzie się w tym mieścić. No ale przecież rzesza ludzi w Polsce... Nie mam takich danych – może pan minister je ma – ale zaryzykuję stwierdzenie, że absolutnie przytłaczająca większość ludzi, większość rządu 89, 90 czy 95%, wypoczywając w Polsce, nie korzysta z pośrednictwa przedsiębiorcy turystycznego, który organizuje wypoczynek od rana do wieczora, tak jak to się robi za granicą. Nie, w Polsce wyjeżdża się samemu. Tutaj najwięcej ludzi korzysta z usług hotelarskich, z tego wszystkiego, co się pod tym pojęciem kryje, a w cenie usługi hotelarskiej na ogół nie uwzględnia się odwiedzin w muzeum czy teatrze.

Jeśli faktycznie mamy na uwadze interes dzieci – a na pewno tak jest, jestem o tym przekonany – to dbajmy nie tylko o to, żeby one raz w roku wyjechały na tydzień, a nawet 2 czy 3 tygodnie, żeby podczas wakacji wypoczęły razem z rodzicami, ale także o to, żeby się rozwijały. Nie chodzi tylko o kopanie dołków w piasku na plaży albo o kąpanie się w morzu, ale i to, żeby te dzieci się rozwijały i edukowały. Nie chcę ryzykować podawania tutaj jakichś procentów, ale w mojej ocenie większość dorosłych ludzi w Polsce ostatni raz była w teatrze w dzieciństwie, jeszcze ze szkolną wycieczką. Jeśli chodzi o operę, to nie wiem, czy są to promile, czy procenty, ale na pewno były w niej nieliczne osoby, na ogół właśnie w czasach szkolnych. Do muzeum Polacy również nie chodzą, dlatego że to jest drogie. Przyjmijmy, że większość rodzin wyjedzie samodzielnie i będzie wydawać pieniądze na usługi hotelarskie, a nie na imprezy turystyczne. Zresztą to też jest pojęcie, co do którego można się zastanawiać, czy jest używane właściwie. Mówi się tu o imprezach turystycznych, a nie o usługach turystycznych. Gdyby zastosowano to szersze pojęcie, zostałyby tym objęta większa liczba firm. Taka rodzina nie może skorzystać... No, skorzystać może, ale już za swoje pieniądze. Załóżmy, że ktoś wynajmie na 5 dni pensjonat w Zakopanem. No, 300 zł wyda na noclegi i zostanie mu jeszcze 200 zł. Mógłby zaprowadzić dziecko do muzeum czy do teatru, ale to nie będzie się mieściło w bonie. W związku z tym myślę, że art. 5 powinien zostać pod tym kątem zmodyfikowany. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.

Szanowni Państwo, proszę o skondensowane wypowiedzi, bo już prawie 2 godziny obradujemy.

Proszę bardzo, teraz pani senator Jolanta Hibner. Potem odpowie pan minister Gut-Mostowy.

**SENATOR
JOLANTA HIBNER**

Bardzo dziękuję.

Ja chciałabym tylko poprosić o uściślenie, bo pan wypowiadał się tutaj na temat działów budżetu, na temat możliwości tego funduszu, no a nie usłyszałam odpowiedzi dotyczącej tych innych przychodów. Jeżeli pisze się o innych przychodach, to trzeba od razu powiedzieć, jakie to będą przychody.

Padło też pytanie dotyczące tego, czy w ogóle prowadzono już jakąkolwiek rozmowę z Komisją Europejską w tej sprawie. Jeżeli korzysta się z jakichś funduszy, to ważne jest to, żeby nie czekać na zgodę Komisji Europejskiej.

Chciałabym też wyjaśnić tutaj parę kwestii. Przede wszystkim bardzo bym prosiła, żeby nie używać pojęcia „trzynasta emerytura”, bo to nie jest żadna trzynasta emerytura, tylko zasilek finansowy. I chciałabym też powiedzieć, że lekarstwa dla osób 75+ niestety nie są darmowe. Ja przyniosłam panu Radziwiłłowi receptę mojej mamy, która ma 92 lata, aby pokazać, że żadno z lekarstw ratujących jej życie, lekarstw na serce, na trzustkę i na nadciśnienie, nie miało nawet 30-procentowej refundacji. Wszystko było w 100% odpłatne. Pan Radziwiłł powiedział, że nie stać nas na sfinansowanie wszystkich leków i że musiałyby nastąpić zmiany lekarstwa. A zmiana lekarstwa w przypadku osoby 90+ byłaby, proszę państwa, wyrokiem śmierci. Chciałabym więc uściślić, że nie jest prawdą, że lekarstwa dla osób 75+ są za darmo.

I jeszcze pozwolę sobie powiedzieć coś na temat zamówień publicznych. Proszę państwa, ostatnie doświadczenia pokazały nam, że przestrzeganie prawa zamówień publicznych jest w tej chwili obowiązkowe. Nie zgodzę się z panem ministrem, że to w jakikolwiek sposób utrudni te działania. Dobrze przeprowadzone zamówienie publiczne pozwoli uniknąć takich sytuacji, jaka jest teraz w Ministerstwie Zdrowia. To jest taki skandal, że jeszcze przez ileś lat ludzi będzie nurtować pytanie, jak można było do tego dopuścić. Właśnie dlatego nie można doprowadzić do sytuacji, w której panowałyby taka

dowolność. Prawo zamówień publicznych jest dobrze zorganizowane, więc to wszystko można robić szybko i sprawnie. Nie możemy od tego odchodzić, bo takie wyłomy, jak widać, prowadzą do nadużyć. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.

Pani Senator, pozwolę sobie nie zgodzić się z panią, ponieważ do programu leków dla seniorów 75+ państwo polskie dopłaca ok. 1 miliarda zł rocznie. Są to pieniądze, które zostają w kieszeniach seniorów. Na pewno nie chodzi o wszystkie leki, nie w każdym zakresie, niemniej jednak 1 miliard zł idzie na refundację leków dla seniorów.

Pan minister Gut-Mostowy. Proszę bardzo.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
ANDRZEJ GUT-MOSTOWY**

Pani Przewodnicząca, pozwolę sobie wypowiedzieć się tylko o turystyce, jako że...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Leki na razie zostawmy w spokoju. No, ja znam się na turystyce, jak już ktoś na tej sali orzekł.

Oczywiście odniosę się do wątpliwości senatora Szejnfelda. Otóż podstawową intencją, jaka przy projektowaniu tejże ustawy przyświecała Kancelarii Prezydenta, było to, aby środki te zostały skierowane precyzyjnie do branży turystycznej. Nie jest łatwo skonstruować mechanizm finansowy w taki sposób, aby wsparcie trafiało wyłącznie do branży turystycznej. Jako że współpracowaliśmy z Kancelarią Prezydenta, zdawaliśmy sobie sprawę z tego, że mogą pojawić się tu wydatki okołoturystyczne, które nie będą uwzględniane w ramach tego bonu turystycznego. Niemniej jednak podstawowe wydatki w czasie wyjazdu turystycznego, takie jak wydatki na usługę noclegową, usługę transportową, aquaparki, pilotów czy stoki narciarskie, będą pokrywane w ramach tegoż bonu. Z tym oczywiście wiąże się wielkie ryzyko, bo te niebagatelne środki – przypomnijmy, że jest to ponad 3,5 miliarda zł – mogłyby trafiać nie tylko do branży turystycznej. Gdyby później pojawiły się jakieś nieprawidłowości, większe lub mniejsze, odium

spadłoby nie tylko na inicjatorów czy ustawodawców, ale także na samą ustawę. Jeżeli chcemy, żeby to wsparcie dla branży turystycznej i dla polskich rodzin funkcjonowało także w kolejnych latach, to musimy przede wszystkim dbać o to, aby te środki zostały bardzo precyzyjnie skierowane do branży turystycznej, nawet za cenę tego, że nie wszystkie wydatki w czasie pobytu będą mogły być w ten sposób pokrywane. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.
Czy ktoś z państwa pragnie jeszcze zabrać głos?

Bardzo proszę. Proszę się przedstawić.

**SEKRETARZ GENERALNY
ZWIĄZKU GMIN WIEJSKICH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
LESZEK ŚWIĘTALSKI**

Leszek Świątalski, sekretarz generalny Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej.

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

Strona samorządowa pokornie zwraca uwagę na 2 sprawy. Jeśli chodzi o pomoc o charakterze socjalnym i rozwojowym, pomoc dla polskich rodzin, to oczywiście nie budzi to żadnych sprzeciwów z naszej strony. Samorząd jest odpowiedzialny i zawsze opowiada się za taką pomocą. Mogę tutaj tylko wtrącić, że zazdrościmy tej dbałości o zabezpieczenie podmiotów, które będą tę pomoc serwować. One zostały zabezpieczone, w przeciwieństwie do samorządów, które często obarcza się zadaniami zleconymi bez przyznania żadnych dodatkowych pieniędzy. Będąc bez grosza, musimy to wszystko finansować.

Ale w tym momencie bardziej interesuje nas ten problematyczny zapis art. 43. Mówię „problematyczny”, bo został on krytycznie oceniony przez Biuro Legislacyjne, a dla nas jest to kwestia o niebagatelnym znaczeniu.

Proszę państwa, stan finansów samorządów jest, cokolwiek by mówić, tragiczny. Do zapasów tychże finansów u progu 2020 r. doszły jeszcze skutki pandemii, w tym także skutki pośrednie, spowodowane niesieniem pomocy dla przedsiębiorców, dla różnych firm, chociażby w zakresie

rozłożenia na raty czy prolongaty opłat i podatków lokalnych. No, samorząd z tego żyje, jeśli można tak kolokwialnie powiedzieć. Wiadomo, że obniżeniu uległy także wynagrodzenia i dochody, a tym samym ograniczone zostały środki o podstawowym znaczeniu dla budżetów samorządów, czyli środki z PIT.

Obserwując to, co się dzieje w tejże materii, moja korporacja, Związek Gmin Wiejskich RP, wystąpiła z propozycją ustanowienia gminnego bonu inwestycyjnego, bonu niezależnego od statusu czy kondycji gminy. Chodzi o to, żeby uruchomić pieniądze, które poszłyby na wspomaganie lokalnych biznesów, lokalnych przedsięwzięć, przedsięwzięć generalnie akceptowanych przez ludzi. Takie inwestycje wspomagałyby wszystkie branże gospodarcze w naszym kraju. A trzeba przecież pamiętać o tym, że każda inwestycja w 50% wraca do budżetu państwa. To jest takie koło zamachowe, które zawsze było stosowane.

W dniu 19 czerwca pani premier Emilewicz w trybie pilnym zaprosiła nas na konsultacje, ale nie w zakresie tego, czy ustanawiać pomoc dla samorządów, tylko jak ją dzielić. Bardzo pozytywnie przyjęliśmy taką formułę, gdyż właściwie byłyby to pierwsze realne, wymierne środki skierowane do samorządów. Do tego rozmawialiśmy o algorytmie, czyli o sposobie podziału tych pieniędzy, co jest ewenementem w skali naszej polityki. Cała suma byłaby dzielona wedle ustalonego wzoru, bez żadnych rezerw, bez żadnych szczególnych przypadków, bez żadnych decyzji zapadających na wyższym poziomie, czego doświadczamy np. w przypadku Funduszu Dróg Samorządowych. Dlatego nie było dla nas istotne, że to nie będzie się nazywać gminny bon inwestycyjny, tylko Fundusz Inwestycji Samorządowych. Nie, dla samorządów nie ma znaczenia, jak to się nazywa. Ważne jest realne wspomóżenie.

No, to realne wspomóżenie zostało bardzo szybko podchwycone przez polityków. Zanim zostaliśmy zaproszeni do dyskusji nad tym rzeczywistym algorytmem – a mamy do niego trochę uwag – te pieniądze zostały już praktycznie rozdane. Państwo pewnie widzieliście cały szereg różnych oficjalnych spotkań z wojewodami, na których te bony wręczano. To stało się już medialnym faktem. Strona samorządowa w przededniu posiedzenia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego jest wdzięczna za te realne pieniądze, który zrekompensują ubytek w finansach samorządowych i pozwolą

na podtrzymanie tej kroplówki gospodarczej, jaką są inwestycje, ale chciałyby również mieć pewność co do legalności tych działań. Chcielibyśmy mieć pewność, że pieniądze, o których tutaj mówimy, trafią do wszystkich gmin, do wszystkich powiatów. A mówimy tu o niebagatelnej kwocie 5 miliardów dla gmin i 1 miliarda dla powiatów. To jest w sumie 6 miliardów do rozliczenia. Środki te, jako fundusze niewygasające, muszą zostać rozliczone do 2022 r. Mamy nadzieję na kontynuację, jesteśmy wielkimi zwolennikami tego rozwiązania.

Jeśli chodzi o przeznaczenie tych środków, to dla nas absolutnie akceptowalne jest to, że jedyny możliwy kierunek to inwestycje. Bo co nam dała Tarcza 4? Możliwość zadłużania się, a to jest konsumpcjonizm. No, jest jeszcze kwestia zwiększenia możliwości zadłużania się. Jeżeli przeznaczymy te pieniądze na zniwelowanie wielkich ubytków w oświacie... A stoimy u progu wrześnieowych podwyżek, stoimy u progu realizacji art. 30a Karty Nauczyciela, który gwarantuje uzyskanie średnich płac w poszczególnych grupach awansu zawodowego nauczycieli. No, my się obawiamy, że ten potencjał zadłużenia może zostać wyczerpany.

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo! Dla samorządów najważniejsze jest dzisiaj to, czy art. 43 tej ustawy się ostanie – mamy świadomość, że to zostało wniesione przez inny organ, dlatego absolutnie nie jest to głos krytyczny w stosunku do aparatu Kancelarii Prezydenta – i czy będzie on gwarancją tego wspomżenia. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję panu sekretarzowi.
Czy ktoś jeszcze chce zabrać głos?
Państwo z tyłu się zgłaszają.
Bardzo proszę. Proszę się przedstawić.

**PRZEDSTAWICIEL FIRMY VISA
KONRAD ŚLUSARCZYK**

Dzień dobry.
Konrad Ślusarczyk, reprezentuję firmę Visa.
Szanowni Państwo, bardzo dziękuję za zaproszenie. Cieszę się, że mam możliwość wystąpienia podczas tej niezwykle interesującej dyskusji.
Jako przedstawiciel sektora finansowego, sektora płatniczego, od momentu wybuchu epidemii

bardzo uważnie obserwowałem, jakie są trendy i zmiany w polityce ekonomicznej i gospodarczej poszczególnych krajów, w tym także Polski, oraz jak to wszystko wpływa na przedsiębiorców, na ich aktywność i działalność. Tak jak zostało to już dzisiaj bardzo mocno podkreślone, jedną z branż, które zostały tym dotknięte w najboleśniejszy sposób, jest oczywiście sektor turystyczny. Wedle naszych danych szczyt nastąpił na przełomie kwietnia i maja, kiedy to spadek obrotów sięgał nawet 90%. Spadek dochodów tego sektora jest znaczący, tak że wszelkie inicjatywy typu Polski Bon Turystyczny są niezwykle cenne, a z naszej perspektywy bardzo, bardzo pożądane.

Tym, o co prosimy Wysoką Komisję, jest rozpatrzenie możliwości zmian w modelu transferu środków do przedsiębiorców. W obecnym kształcie ustawa przewiduje przelew środków na rachunek przedsiębiorcy. ZUS miałby transferować te środki na poczet danej usługi, tak jak zostało wspomniane, w ciągu 14 dni od jej wykonania. Z naszego punktu widzenia wydaje się, że zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla sektora płatniczego byłoby lepiej, gdyby dano tu przedsiębiorcom większe możliwości wykorzystania obecnie funkcjonujących modeli płatności. Mam na myśli choćby przelew środków bezpośrednio na numer karty. To jest możliwe do zaimplementowania. Z punktu widzenia przedsiębiorców byłoby bardzo dobrze, gdyby została im zapewniona możliwość wyboru.

Co to ze sobą niesie? No, rzecz jasna, umożliwiłoby to przedsiębiorcy dokonanie wyboru. To mógłby być zwykły, standardowy przelew bankowy lub też transfer pieniędzy bezpośrednio na numer karty. Co się z tym wiąże? Dodatkowym walorem dla przedsiębiorcy mogłoby się okazać skrócenie czasu transferu środków. Jak już zostało powiedziane, ma to trwać 14 dni. Jest to dość znaczny okres, jeśli chodzi o oczekiwanie na środki, które w tym czasie pozostają de facto zamrożone. No, usługa zostanie wykonana, a środki nie zostaną dostarczone od razu. Tym, co oferuje model przelewu na kartę, jest znaczące skrócenie czasu transferu. W tradycyjnym modelu mamy do czynienia z okresem 1–3 dni, co wynika ze schematu funkcjonowania przelewów bankowych. Tutaj ten czas skraca się nawet do 30 minut, a więc de facto są to transfery w czasie rzeczywistym. Z naszego punktu widzenia wydaje się, że dostarczenie takiej możliwości – powtarzam, że tu chodzi o dodatkową

opcję, o możliwość wyboru – byłoby niezwykle korzystne dla przedsiębiorców. Dlatego też optyjemy za tym, żeby taka poprawka została przez państwa wzięta pod uwagę. Bardzo dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.
Czy ktoś z państwa pragnie jeszcze zabrać głos?

(Senator Władysław Komarnicki: Ja mam tylko jedną uwagę. Mogę?)
Króciutko, Panie Senatorze.

**SENATOR
WŁADYSŁAW KOMARNICKI**

Króciutko. Chciałbym zasygnalizować, Pani Przewodnicząca, że ten dramatyczny apel przedstawiciela samorządu warto byłoby rozpatrzyć na osobnym posiedzeniu komisji. Może nie dotyczy to gospodarki i innowacyjności, ale dobrze by było, żeby w tej sprawie spotkała się komisja samorządowa. No, ten dramat jest powszechny, dotyczy całego kraju.

(Głos z sali: Tak jest.)

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.
Jeszcze pan senator Wojciech Piecha pragnie zabrać głos.

**SENATOR
WOJCIECH PIECHA**

Ja chciałbym zgłosić wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.
Pan senator Szejnfeld. Proszę.

**SENATOR
ADAM SZEJNFELD**

No, z przykrością nie mogę się na to zgodzić. Na razie zgłaszam, tak jak zapowiadałem, tylko

1 poprawkę, tę dotyczącą emerytów i rencistów. Pozostałe kwestie, które były dla mnie wątpliwe, przeanalizuję jeszcze w kontekście odpowiedzi strony rządowej i ewentualnie jutro się do nich odniosę.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ale ja mówię o poprawce, którą składam dzisiaj.

**PRZEWODNICZĄCA
MARIA KOC**

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś jeszcze chce zabrać głos?

Jeśli nie, to przystępujemy do głosowania.

Szanowni Państwo, jako pierwszy przegłosujemy wniosek najdalej idący, czyli wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Pragnę poinformować, że senatorowie obradujący w sali posiedzeń głosują na dotychczasowych zasadach, czyli poprzez podniesienie ręki. Senatorowie obradujący zdalnie biorą udział w głosowaniach poprzez specjalny formularz, który każdorazowo przed głosowaniem będzie pojawiał się w aplikacji. Głosowanie odbywa się poprzez kliknięcie przycisku „okej”, a następnie wybranie 1 z 3 opcji: „za”, „przeciw”, „wstrzymuję się”. Następnie, po podjęciu przez państwa senatorów decyzji, podam wyniki.

Chciałabym zapytać, czy panowie senatorowie, którzy są z nami na łączach, są gotowi. Nie zgłaszają żadnych problemów? Dobrze.

Szanowni Państwo, a więc poddaję pod głosowanie wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z państwa jest za? Proszę o podniesienie ręki. (7)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze, Panie Senatorze.

Na razie jest 7 głosów za. To są głosy z sali.

A głosy oddane zdalnie? Panowie nie głosują za, tak?

Czy ktoś z państwa jest przeciw?

(Senator Antoni Mężydło: W ogóle nie pojawił się ten formularz do głosowania.)

To chwileczkę się wstrzymamy.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Na razie jest 7 głosów za przyjęciem ustawy bez poprawek.

Pan senator się jeszcze loguje.

W międzyczasie zapytam, kto z państwa jest przeciw. (4)

Czy ktoś się wstrzymał? (1)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panie Senatorze...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. Jak głosował pan senator? Za, przeciw czy wstrzymał się od głosu?

(Głos z sali: Był za, a nawet przeciw.)

(Głos z sali: Przeciw.)

Przeciw, tak? Dobrze.

Szanowni Państwo, było 7 głosów za, 5 głosów przeciw, a 1 senator wstrzymał się od głosu.

Ustawa została przyjęta przez Wysoką Komisję bez poprawek.

Bardzo dziękuję.

SENATOR

ADAM SZEJNFELD

Pani Przewodnicząca, w takim razie zgłaszam wniosek mniejszości.

PRZEWODNICZĄCA

MARIA KOC

Dobrze. Został zgłoszony wniosek mniejszości.

Kto będzie sprawozdawcą wniosku mniejszości?

(Głos z sali: Wnioskodawca.)

(Senator Adam Szejnfeld: Wnioskodawca, tak.)

(Głos z sali: A kto zgłosił wniosek? Szejnfeld i kto jeszcze?)

(Senator Adam Szejnfeld: Pan senator Komorowski i pani senator Hibner.)

Pan Komorowski, tak?

(Głos z sali: Komarowski.)

Komarowski?

(Senator Władysław Komarnicki: Komarnicki.)

Przepraszam, Komarnicki.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Wesołość na sali)

Przepraszam, kolega mi tu źle podpowiedział.

(Senator Władysław Komarnicki: Władysław Marian...)

Szanowni Państwo, czy są sprawy różne? Czy ktoś z państwa chce coś dodać?

(Głos z sali: Sprawozdawca...)

A, jeszcze sprawozdawca.

(Głos z sali: Proponuję, żeby pani przewodnicząca była sprawozdawcą komisji.)

Bardzo dziękuję.

Jeszcze pan minister Paweł Mucha chciałby zabrać głos. Bardzo proszę.

(Rozmowy na sali)

Proszę o chwilę ciszy.

ZASTĘPCA SZEFA

KANCELARII PREZYDENTA RP

PAWEŁ MUCHA

Szanowna Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo Senatorowie!

Chciałbym bardzo serdecznie podziękować za sprawne procedowanie nad prezydencką inicjatywą, jaką jest ustawa o Polskim Bonie Turystycznym. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCA

MARIA KOC

Dziękuję.

Nie ma spraw różnych, więc zamykam posiedzenie komisji.

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 20 minut 00)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy